

Η ΚΑΣΤΑΛΙΑ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Συγτασσομένον υπό

Θ. Ζ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ.

Καὶ ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα.

ΤΟΜΟΣ Α΄.

ΕΤΟΣ Α΄.

ΜΑΡΤΙΟΣ.

1861.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

— Δημοσιεύοντες τὴν Κασταλίαν σκοπὸν ἔχομεν νὰ διευκολύνωμεν τὴν διάδοσιν διαφόρων πραγμάτων ὠφελίμων.

— Ἡ Κασταλία θέλει περιέχει — Φιλολογίαν — Ἱστορίαν — Φυσικὴν ἱστορίαν — Ἀνέκδοτα ἱστορικὰ — Ἀνακαλύψεις — Ἐφευρέσεις — Βιογραφίας — Ἐπιστημονικὰ — Περιηγήσεις — Ἠθικὰ — καὶ τὰ τοιαῦτα.

— Θέλομεν πασχίσει, κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ συνδυάζωμεν πάντοτε τὸ διδακτικὸν μετὰ τοῦ τερπνοῦ.

— Θέλομεν ἄσμενοι καταχωρίζει πᾶν ὅ,τι οἱ φιλόμουσοι ἡμῶν ὁμογενεῖς μᾶς προσφέρωσιν, ὅταν τοῦτο συνάδη πρὸς τὸν σκοπὸν μας.

— Ὅ,τι δὲν εἶναι ἡμῶν θέλει φέρεται τὴν ὑπογραφήν ἢ τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ συντάξαντος αὐτό.

— Εὐτυχεῖς ἂν ὁ σκοπὸς ἡμῶν ἐκπληρωθῇ ὅπως ἐπιθυμοῦμεν.

— Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν θέλουσιν εἶσθαι ἐπιεικεῖς, δὲν ἀμφιβάλλομεν διὰ τὰς ἐλλείψεις μας, ἐνθυμούμενοι ὅτι, Κρεῖσσόν ἐστὶ τὸ κατὰ δύναμιν εἰσενεγκεῖν ἢ τὸ πᾶν ἐλλεῖπειν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, Μάρτιος 1861.

ὁ Συντάκτης

Πᾶς Τόμος μὴ φέρων τὴν ἰδιόχειρον τοῦ Συντάκτου ὑπογραφήν θέλει θεωρεῖσθαι ὡς προερχόμενος ἐκ τυποκλοπίας.

Ἡ ΚΑΣΤΑΛΙΑ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΔΙΩΣ ΟΡΜΕΜΦΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΕΝΣΤΙΓΜΑΤΙΚΗΣ ΝΟΗΣΕΩΣ.

Ὅρισμός τοῦ ὀρμεμφύτου.

Ὁ ἄνθρωπος χαρακτηρίζεται διὰ τοῦ λογικοῦ, τὸ ζῶον διὰ τοῦ ὀρμεμφύτου.

Τὸ ὀρμεμφυτον εἶναι τυφλὴ τις τῆς φύσεως ὄψις, ἥτις κάμνει τὸ ζῶον νὰ ἐνεργῇ χωρὶς νὰ ἔχη τὴν συναίσθησιν τῶν πράξεών του, νὰ μεταχειρίζεται πάντοτε τὰ αὐτὰ πρὸς τὴν αὐτὸν σκοπὸν μέσα, χωρὶς

νὰ γνωρίζῃ τὴν μεταξὺ τῶν μέσων αὐτῶν καὶ τοῦ σκοποῦ σχέσιν· εἶναι δὲ αὐτὸ ἀρχαιότερον πάσης ἀνατροφῆς.

Ἐπιπολαίως παρατηρήσαντές τινες πράξεις τινὰς τῶν ἐντελεστερώων ζώων, ἀπέδωκαν αὐτὰς εἰς λογικὴν δύναμιν, ἂν ὄχι ἴσῃν, ἀλλ' ὁμοίαν τῇ τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ

αὶ πράξεις αὐταὶ δὲν ἦσαν εἰμὴ ἀποτελέσματα εὐφυίας ἢ συνήθειας ἢ ἐνστιγματικῆς τινος νοήσεως, ἢν ἔχουσι τὰ ζῶα εἶπον δὲ, ἐξ αὐτῶν ὀρμώμενοι, ὅτι τὰ ζῶα κρίνουσι καὶ συλλογίζονται ὡς καὶ ὁ ἄνθρωπος, κτλ.

Ἄν τὰ ζῶα ἐσυλλογίζοντο, ἂν ταῦτα ἦσαν προικισμένα μὲ λογικὸν, ἤθελον ἐφεύρει μέσα ἵνα μεταβιβάζωσι τὰς γνώσεις αὐτῶν εἰς τὰ ὁμοίᾳ των καὶ ἤθελον, κατὰ συνέπειαν, εἶσθαι ἐπιδεκτικὰ προόδου, ἐνῶ ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου οὐδεμίαν μεταβολὴν ἔλαβον, οὐδὲ ποτὲ θὰ λάβωσι. Τὸ λογικὸν ὑποθέτει κρίσιν καὶ ἐκλογὴν, ἅτινα τὸ ζῶον δὲν ἔχει.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὀρμεμφύτου δύνανται πολλάκις νὰ τροποποιηθῶσι διὰ τῆς πείρας καὶ τῆς νοήσεως, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ποτὲ δὲν ἐξαρτῶνται· ἢ δὲ πείρα καὶ ἢ νόησις τοσαύτην ὀλιγωτέραν ἐπιβροῆν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν πράξεων τοῦ ζώου, ὅσῳ τὸ ὀρμεμφυτον εἰς αὐτὸ εἶναι μᾶλλον ἀνεπτυγμένον, καθότι, ὅπως εἰς τὸν ἄνθρωπον ἢ νόησις ἀντικαθιστᾷ σχεδὸν κατὰ μέρος τὸ ὀρμεμφυτον, οὕτω καὶ εἰς τὸ ζῶον τὸ ὀρμεμφυτον ἀναπληροῖ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὴν ἔλλειψιν τῆς νοήσεως.

Ὁ Μιλν Ἐδουάρδος λέγει ὅτι εἰς τὰ ἐντελέστερα ζῶα, ἢ τὸ ὀρμεμφυτον εἶναι εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν ἀνεπτυγμένον, ἢ ταῦτα ἔχουσιν ἰδιότητάς τινας, αἵτινες εἰς τὸν ἄνθρωπὸν εἰσὶν ἀναγκαῖαι πρὸς παραγωγὴν ὁμοίων ἀποτελεσμάτων, ὡς εἶναι τὸ μνημονικόν, ἢ κρίσις καὶ ὁ συλλογισμὸς ἀκόμη.

Ὁ Κονδιλιὰκ ἀποδίδει τὰς πράξεις τῶν ζῶων εἰς τὴν ἀντίληψιν, τὴν συνάφειαν τῶν ἰδεῶν καὶ τὴν συνήθειαν.

Ὁ Βυφὸν λέγει ὅτι τὰ ζῶα εἰσὶν ἐστερημένα συλλογισμοῦ, ἀλλ' ἔχουσι τὴν αἰσθητικὴν δυνάμιν μᾶλλον τοῦ ἀνθρώπου ἀνεπτυγμένην, ἔχουσι τὴν συναίσθησιν τῆς ἐνεστώσης αὐτῶν ὑπάρξεως, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι τὴν τῆς παρελθούσης· ἔχουσι τὰς

ἀντιλήψεις τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ συγκρίνωσι, δηλαδὴ δὲν ἔχουσι τὴν δυνάμιν τὴν γεννώσαν τὰς ἰδέας, καθότι αἱ ἰδέαι εἰσὶν ἀντιλήψεις συγκριτικαὶ ἢ συζεύξεις αἰσθημάτων ἔχουσι, λέγει, προσέτι τινὰ ζῶα εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τὴν δυνάμιν τοῦ μιμῆσθαι, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπόρροια λογικῆς δυνάμεως, καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶναι, ὅτι οἱ ἄνθρωποι, οἱ ἔχοντες τὴν εὐφυίαν τοῦ μιμῆσθαι, ἐκείνοι σκέπτονται καὶ ὀλιγώτερον.

Δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν μῆτε ὅτι τὰ ζῶα μετέχουσι τῆς λογικῆς τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεως, μῆτε ὅτι ταῦτά εἰσιν ἀπλάι μηχαναὶ, ἀλλὰ λέγομεν, βασιζόμενοι ἐπὶ τῶν νεωτέρων πειραματικῶν ἀποδείξεων, ὅτι τινὰ ζῶα, καὶ τούτων τὰ ἐντελέστερα, ἔχουσιν ἐνστιγματικὴν τινὰ νόησιν, εὐφυίαν πολλήν, μνημονικὸν μέγα καὶ μιμητικὸν καὶ τοῖς ἀνθρώποις σπάνιον.

Ὡς παράδειγμα ὀρμεμφύτου, ἀπλοῦν μὲν ἀλλ' ἄξιον περιεργείας, φέρομεν τὸ ἐξῆς:

Παρατηρήθη πολλάκις ὅτι νεογνὰ νήσσαι ἐπωασθεῖσαι παρὰ ὄρνιθος καὶ ἀνατραφεῖσαι παρ' αὐτῆς, δὲν εἶχόν ποτε ἴδει ἄλλας νήσας, μ' ὅλα ταῦτα αὐτὰ ἰδοῦσαι κατὰ πρώτην φοράν ὑδῶρ ἐρρίφθησαν εἰς αὐτὸ διὰ νὰ κολυμβήσωσι καὶ οὕτω νὰ ζήσωσιν ὅπως ζῶσι καὶ αἱ λοιπαὶ νήσσαι.

Αἱ ἐργασίαι τῶν μελισσῶν, ὧν αἱ οἰκοδομαὶ ἔχουσι τοσαύτην κανονικότητα καὶ κατάλληλον διὰ τὰς ἐργασίας αὐτῶν διαίρεσιν, μᾶς καταδεικνύουσι τὴν δυνάμιν τοῦ ὀρμεμφύτου· αὐταὶ δὲν ἐδιδάχθησαν ταῦτα ἐκ τῆς πείρας, μῆτε ἤλθόν ποτε εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διδαχθῶσι παρὰ τῶν προεστυτέρων μελισσῶν. Δὲν δυνάμεθα τὰς πράξεις ταύτας νὰ ἀποδώσωμεν εἰς ἀνάλογον τοῦ λογικοῦ ἡμῶν δυνάμιν, καθότι τὸ λογικὸν ἡμῶν δὲν δύναται νὰ προσδιορίσῃ τοιαῦτα γινόμενα, ἀλλ' εἰς φυσικὴν τινὰ ὄθησιν, ἥτις κάμνει τὸ μόλις γεννηθὲν παιδίον νὰ θηλάσῃ χωρὶς προηγουμένως νὰ διδαχθῇ τοῦτο. (α)

Ὁ δὲ λά Βιλιαρδιέρος παρατήρησε τὸ ἐξῆς ἀξιοσημείωτον ὡς πρὸς τὸ ὀρμεμφυτον τῶν ψευδοκηφῆνων ἢ τῶν μεγάλων καμπῶν, αἵτινες κατασκευάζουσι τὰς φωλεὰς αὐτῶν ὑπὸ τὴν χλόην, ἐντὸς λίθων, κτλ. Οὗτος εἶρε περὶ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου ἐντὸς φωλεὰς ἀνηκούσης εἰς τὸ εἶδος τῶν μελισσῶν τῶν παρὰ τοῦ Κιρβῦ apis Sylvorum καλουμένων, γηραιὰν τινὰ θήλειαν καὶ ἐργάτιδα μέλισσαν, ὧν αἱ πτέρυγες ἦσαν προσκεκολλημένα διὰ κηροῦ, ὅστις τὰς ἐμπόδιζεν ἀπὸ τοῦ νὰ πετάξωσιν· ἐκ τούτου ἐξήγαγεν ὅτι, αἱ λοιπαὶ μέλισσαι φοβηθεῖσαι μὴ αὐταὶ ἀναχωρήσωσιν ὅταν ἔχωσι τὰς πτέρυγας ἐλευθέρας, τὰς ἐκόλλησαν, ἵνα οὕτω τὰς ἀναγκάσωσι νὰ μένωσιν ἐντὸς τῶν φωλεῶν καὶ νὰ περιποιῶνται τοὺς σκώληκας, τοὺς μέλλοντας ν' ἀνανεώσωσι τὸ ἐπερχόμενον ἔτος τὸν πληθυσμὸν τοῦ σμήνους (α).

Διάφορα εἶδη ὀρμεμφύτου.

Τὰ κυριώτερα ἀποτελέσματα τοῦ ὀρμεμφύτου διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, α. εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ εἶδους, β. εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἰδίας αὐτῶν ὑπάρξεως, γ. εἰς τὰς σχέσεις τοῦ ζώου μετὰ τῶν λοιπῶν.

Διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἰδίας αὐτῶν ὑπάρξεως παρατηροῦμεν ὅτι πάντα σχεδὸν τὰ ζῶα, ἐκτὸς τῶν ἀτελεστερέων, τρέφονται ἰδίως ἐκ τινῶν οὐσιῶν προσδιορισμένων. Ἡ ὕσφρησις καὶ ἡ γεῦσις ὀδηγεῖ αὐτὰ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς τροφῆς των. Ἰπάρχουσι ἔντομα, τὰ ὅποια, ὅταν φθάσωσιν εἰς περιόδον τινὰ τῆς ζωῆς αὐτῶν μεταβάλλουσι τὴν τροφήν των καὶ ἐνῶ προηγουμένως ἦσαν σαρκοφάγα, ζῶσιν ἔπειτα μὲ φυτικὰς οὐσίας.

Ἡ δυνάμις αὕτη τοῦ ὀρμεμφύτου βεβαίως εἶναι ἀπλουστάτη· ἀλλ' ὅ, τι εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως, εἶναι ὅτι ἡ φύσις ἐδωκεν εἰς τινὰ ζῶα σαρκόβόρα τὴν δυνάμιν

τοῦ νὰ μεταχειρίζονται μέσα κατάλληλα πρὸς ἀρπαγὴν τῆς λείας αὐτῶν· οὕτως, ὁ σκώληξ τοῦ μυρμηκολέοντος, ὅστις τρέφεται ἐκ μυρμηκῶν, σκάπτει μικρὸν λάκκον ἐν εἴδει χώνης εἰς τὴν ἄμμον, εἶτα κρύπτεται εἰς τὸν βυθὸν αὐτοῦ καὶ περιμένει μέχρις οὗ ἔντομόν τι πέσῃ ἐντὸς αὐτοῦ· ἂν τὸ θῦμα προσπαθήσῃ νὰ φύγῃ, ῥίπτει ἐπ' αὐτοῦ, βοθηεῖα τῆς κεφαλῆς του καὶ τῶν κέντρων του, κόκκους ἄμμου, οὕτω τὸ θῦμα του ζαλισθὲν συλλαμβάνεται καὶ κατατρώγεται.

Ἄξιος περιεργείας εἶναι ἐπίσης καὶ ὁ τρόπος, δι' οὗ ὁ μυρμηκολέων σκάπτει τὸν λάκκον. Ἀπὸ παρατήρησιν καλῶς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκλέξῃ, διαγράφει κύκλον, εἶτα ἀρχίζει νὰ σκάπτῃ μὲ τὸν ἕνα τῶν ποδῶν αὐτοῦ, τὴν δὲ συσσωρευθεῖσαν ἄμμον ῥίπτει διὰ τῆς κεφαλῆς του ἐκτὸς τοῦ κύκλου· ἐξακολουθεῖ οὕτω μέχρις ὅτου σκάψῃ ἐντελῶς τὸν λάκκον. Ἄν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐργασίας του εὕρῃ λίθον τινὰ, ὅστις δύναται νὰ ἐμποδίσῃ ταύτην, τὸν θέτει ἐπὶ τῶν ὤμων του καὶ τὸν ῥίπτει μακρὰν, φοβούμενος μὴ πάλιν αὐτὸς ἐπαναπέσῃ ἐντὸς τοῦ λάκκου του.

Πάντες γνωρίζουσι ὅτι αἱ ἀράχλαι ὑφαίνουσι τὰ ἀράχνια των, ἵνα δι' αὐτῶν συλλαμβάνωσι τὰς μυίας καὶ τὰς τρώγωσιν.

Οἱ λύκοι ἐξέρχονται πρὸς θήραν κατ' ἀγέλας· ἐν τῇ συνήθει θήρα οἱ μᾶλλον ὠκύποδες διώκουσι τὴν λείαν μέχρι τῆς ἐνέδρας ὅπου τὴν συλλαμβάνει ὁ ἰσχυρότερος. Ἀπὸ ὁ ἄνθρωπος οἰκισιοποίηθη τὰ μεγαλύτερα μέρη τῆς γῆς καὶ περιώρισεν αὐτοὺς εἰς μικρὰ μέρη, ἤρχισαν οὕτοι νὰ δίδονται ἀποκλειστικῶς σχεδὸν εἰς τὴν θήραν τῶν προβάτων, καὶ παραιτηθέντες ἀπὸ τὰ πρώτα μέσα, καταντήσαντα ἀμφίβουλα ἕνεκα τῆς συμμαχίας τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ κυνός, ἐδόθησαν εἰς τὴν τέχνην τῶν ἀπατηλῶν προσβολῶν. Ἀπὸ οἱ λύκοι συσκευθῶσιν, (ἂν μᾶς ἐπιτρέπηται ἢ ἐκφρασις αὕτη), ὁ δολιχρότερος αὐτῶν καὶ ὁ ἰσχυρότερος πλη-

(α) Milu Edwarus. Zoologie.

(α) Buffon Hist. nat.

σιάζει πρὸς τὸ ποίμνιον, ἐλκύει εἰς ἑαυτὸν τὴν προσοχὴν τῶν κυνῶν, ὀπισθοπορεῖ ὀλίγον, προχωρεῖ βήματά τινα, ὅπως ἀναγκάσῃ τοὺς κύνας νὰ τὸν ἀκολουθήσωσιν, εἶτα σταματᾷ, ἀποκρούει ζωηρῶς τὰς προσβολὰς τῶν κυνῶν, δάκνει καὶ δάκνεται· ἐνῶ συμβαίνουσι ταῦτα, ἕτερος λύκος προχωρεῖ ἡσύχως ἐκ τῶν ὀπισθεν, ἀρπάζει ἐν πρόθετον καὶ τὸ φέρει ἐντὸς τοῦ δάσους· πάραυτα φωναὶ χαρᾶς ἐκ μέρους τῆς λοιπῆς τῶν λύκων συνοδίας ἀναγγέλλουσι τὴν σύλληψιν τοῦ θύματος· ὁ δὲ μαχόμενος λύκος, ὅστις δὲν διαφιλονεικῆ ποτὲ περὶ δόξης, ἐγκαταλείπει τὸ πεδῖον τῆς μάχης εἰς τοὺς κύνας καὶ ὑπάγει ἵνα καὶ αὐτὸς λάβῃ τὴν μερίδα του.

Καὶ μεταξύ τῶν ἰχθύων ὑπάρχουσι τινες, οἱ ὅποιοι ἵνα συλλάβωσι τὴν λείαν αὐτῶν, μεταχειρίζονται, ὀδηγούμενοι ἐκ τοῦ ὀρμεμφύτου, μέσα ἄξια περιεργείας. Ὁ τοξότης, ὅστις ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν φολιδοπτέρων τοῦ Κυβιέρου καὶ ζῆ εἰς τὸν Γάγγην καὶ τὸ Ἰνδικὸν ἀρχιπέλαγος, τρέφεται ἐξ ἐντόμων, ἅτινα συλλαμβάνει, ρίπτων ἐπ' αὐτῶν μὲ μεγίστην ταχύτητα σταγόνας ὕδατος διὰ νὰ τὰ κάμῃ νὰ πέσωσι· τοσοῦτω δὲ ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς θήρας, ὥστε σπανίως ἀποτυγχάνει τοῦ σκοποῦ του. Ἐκ τοῦ τοξέυειν δὲ οὕτως ἔλαβε τὸ ὄνομα τοξότης.

Τὸ ὀρμεμφυτον ὀδηγεῖ ἐπίσης τινὰ ζῶα εἰς τὸ συλλέγειν τροφὰς διὰ μέλλουσαν ἀνάγκην.

Ὁ σκίουρος συλλέγει τὸ θέρος λεπτοκάρυα, βαλανίδια, ἀμύγδαλα καὶ τὰ τοιαῦτα ταῦτα ἐναποθέτει συνήθως ἐντὸς κοιλωμάτων δένδρου τινός, τὸν δὲ χειμῶνα εὐρίσκει αὐτὰ εὐκόλως καὶ ὅταν ἀκόμη εἰσὶ ταῦτα κεκαλυμμένα ὑπὸ χιόνος.

Εἰς τὴν Σηθηρίαν ζῶν τι *Iagomys pica* ὀναμοζόμενον καὶ ὁμοιάζον μὲ τὸν ἡμέτερον λαγιδέα, οὐ μόνον συλλέγει τὸ φθινόπωρον τὰ χόρτα, ὧν ἔχει ἀνάγκην διὰ νὰ τραφῇ τὸν χειμῶνα, ἀλλ' ἀκόμη, ἀφοῦ συλλέξῃ ταῦτα κόπτει τὰ παχύτερα καὶ πολυχυλώ-

τερα αὐτῶν, τὰ ἐκθέτει εἰς τὸν ἥλιον ἵνα ἀποξηρανθῶσι, μετὰ ταῦτα τὰ συνάζει εἰς θυμῶνας καὶ τὰ προφυλάττει ἐκ τῆς βροχῆς καὶ τῆς χιόνος ἐντὸς ὑπογείου τινός ἀποθήκης συγκοινωνούσης μὲ τὴν κατοικίαν του, ὥστε οὕτω νὰ δύναται νὰ παρατηρῇ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἂν αἱ ζωοτροφίαι του εὐρίσκωνται εἰς καλὴν κατάστασιν. Αἱ μέλισσαι, περὶ ὧν παρακατιόντες θέλομεν λαλήσει ἐν ἐκτάσει, συλλέγουσι καὶ αὐταὶ τροφὰς διὰ μελλούσας ἀνάγκας.

Ἔτερον εἶδος ὀρμεμφύτου, τὸ ὁποῖον ὑπάγεται εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἰδίας τοῦ ζώου ὑπάρξεως, εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὀδηγεῖ τινὰ ζῶα εἰς τὸ νὰ κατασκευάζωσι κατοικίαν κατάλληλον πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν. π. χ. ὁ μεταξοσκώληξ κατασκευάζει μὲ τὰ νήματα, ἅτινα ἐκκρίνει, τὸ κοκκύλιον, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου κλείεται, ἵνα οὕτω διέλθῃ ἐν ἀσφαλείᾳ τὰς μεταμορφώσεις αὐτοῦ, μέχρις ὅτου μεταβληθῇ εἰς χρυσαλίδα. Ὁ λαγιδεὺς σκάπτει ὑπόγειον φωλεὰν καὶ ὁ κάστωρ κατασκευάζει τὰς ἀξίας θαυμασμοῦ καλύβας του, περὶ ὧν θέλομεν λαλήσει εἰς τὸ περὶ τοῦ εὐκοινωνήτου τῶν ζώων.

Ὁ Κρίκετος (*Hamster*), ἐκ τῶν μαστοφόρων, ὅστις ὁμοιάζει τὸν μῦν, κατασκευάζει κατοικίαν ὑπόγειον διηρημένην εἰς πολλὰ κελλία· τὸ ἐν αὐτῶν, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ὑπάρχει καὶ κλίνη ἐκ χόρτων, χρησιμεύει ὡς κοιτῶν εἰς τὸν Κρίκετον, τὰ ἕτερα ὡς ἀποθήκη διὰ τὰς ζωοτροφίας του.

Ἡ κάμπη κατασκευάζει τὴν φωλεὰν αὐτῆς συλλέγουσα φύλλα καὶ ἐνώνουσα αὐτὰ μετὰ μεγάλης τέχνης.

Ἄξια σημειώσεως εἶναι ἐπίσης ἡ δύναμις τοῦ ὀρμεμφύτου, ἡ ὀδηγοῦσά τινα ζῶα, διερχόμενα τὸν χειμῶνα ἐν ληθαργίᾳ, εἰς τὴν κατασκευὴν οὐ μόνον καταλλήλων οἰκημάτων, ἀλλ' ὅταν ἡ ἐποχὴ τοῦ διαρκούς αὐτῶν ὑπνου πλησιάζῃ, νὰ κλείωσι καλῶς τὴν εἴσοδον τῆς κατοικίας των, ἵνα προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τῶν προσβολῶν τοῦ ψύχους καὶ τῶν ἐχθρῶν.

Ἔτερον εἶδος ὀρμεμφύτου, οὗτινος σκοπὸς ἐπίσης εἶναι ἡ διατήρησις τῆς ἰδίας τοῦ ζώου ὑπάρξεως, ἀλλὰ συνάμα καὶ ἡ διατήρησις τῶν νεογνῶν ἢ τοῦ εἶδους, καὶ τὸ ὁποῖον συνδέεται στενῶς μετὰ τοῦ εὐκοινωνήτου, εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀναγκάζει πολλὰ ζῶα νὰ ἐπιχειρῶσι μακρυνὰ ταξίδια ἢ νὰ ἀλλάζωσι περιοδικῶς τὸ κλίμα. Οὕτω π. χ. πολλὰ πτηνὰ μεταβαίνουσι περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος εἰς μέρος θερμότερον τοῦ πρώτου καὶ πάλιν ἐπανέρχονται τὸ καλοκαίριον. Ἡ ἀηδὼν ἔρχεται εἰς τὰ μέρη ἡμῶν κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ἢ Μάϊον καὶ ἀναχωρεῖ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ φθινοπώρου.

Ἡ χελιδὼν ἀλλάσσει καὶ αὐτὴ τὸ κλίμα κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν μὲ τὴν ἀηδόνα. Ὁ Φρίσχιος παρετήρησεν ὅτι αἱ χελιδόνες ἐπανελθοῦσαι κατασκευάζουσι τὰς φωλεὰς αὐτῶν εἰς τὸ μέρος ὅπου ὑπῆρχον αἱ φωλεαὶ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀλλὰ τὴν δευτέραν φωλεὰν κτίζουσιν ὑπὸ τὴν πρώτην καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς.

Οἱ ὄρτυγες μεταβαίνουσι τὸν χειμῶνα εἰς θερμὰ κλίματα καὶ ἰδίως εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Ἡ μετάβασις αὐτῆ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον παρατηρεῖται καὶ εἰς τινὰ ζῶα. Οἱ πίθηκοι ὅταν δὲν εὐρίσκωσι πλέον τροφήν εἰς τὸ μέρος των μεταβαίνουσιν εἰς ἄλλο.

Οἱ λέμοι (α) καταβαίνουσιν ἐνίοτε ἐκ τῶν ὄρεων κατ' ἀγέλας· βαδίζουσι κατ' εὐθείαν γραμμὴν καὶ διερχονται διὰ τῶν καλλιεργημένων γαιῶν συνήθως ταξιδεύουσι τὴν νύκτα καὶ ἀφανίζουσι τὴν βλάστησιν ἐξ ὀλοκλήρου, καθότι ὄχι μόνον τρώγουσι τὰ χόρτα μέχρι τῆς ρίζης, ἀλλὰ σκάπτουσι καὶ ἐξάγουσι καὶ αὐτὴν ἐκ τῆς γῆς.

Τὸ ὀρμεμφυτον τῆς μεταναστεύσεως ὑπάρχει καὶ εἰς τινὰ εἶδη ἰχθύων, ὡς εἰς τὴν Ἀψύνην, τὸν Θύννον κτλ.

Ἐν εἶδος ὀρμεμφύτου ἄξιον σημειώσεως

εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς: Τινὰ ζῶα θέτουσι πλησίον τῶν ὠν αὐτῶν διαφόρους τροφίμους ὕλας, τὰς ὁποίας, ὅταν ἐξέλθῃ ὁ σκώληξ, εὐρίσκει ἐτοίμους πρὸς τροφήν του.

Ἐντομὸν τι ἐκ τῶν κολεοπτέρων, νεκροφόρον καλούμενον, πρὶν ἢ ὠτοκλήσῃ θάπτει ὑπὸ τὴν φωλεὰν του τὸ πτώμα ἀσπάλακος ἢ μικροῦ τινός ἄλλου τετραπόδου, εἶτα ἐπ' αὐτοῦ ἐναποθέτει τὰ ὠά του ὥστε οὕτω τὰ νεογνά αὐτοῦ νὰ δυνηθῶσι, μετὰ τὴν ἐξοδὸν των ἐκ τῶν ὠν, νὰ εὕρωσιν ἀμέσως τὴν τροφήν των.

Εἶπομεν ἀνωτέρω ὅτι ἐντομὰ τινα, ὅταν εὐρίσκωνται εἰς κατάστασιν σκώληκος εἰσι σαρκοφάγα, εἶτα ζῶσιν ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν. Τὰ ἐντομα ταῦτα προμηθεύονται ζωϊκὰς οὐσίας διὰ τὰ νεογνά των, ἅτινα ζῶσι κατ' ἀρχὰς ἐξ αὐτῶν· οὕτω π. χ. ἡ μήτηρ, ἥτις ζῆ ἐκ φυτικῶν οὐσιῶν φροντίζει περὶ τῆς ζωϊκῆς τῶν νεογνῶν αὐτῆς τροφῆς, θέτουσα πλησίον τῶν ὠν εἰς παρακειμένην φωλεὰν ἐπὶ τούτῳ κατεσκευασμένην, τὸ πτώμα ἀράχνης τινός ἢ κάμπης, ἣν εἶχε θανατώσει διὰ τοῦ κέντρου αὐτῆς· ὅταν δὲ οἱ σκώληκες ἐξέλθωσι τῶν ὠν εὐρίσκουσιν ἀμέσως τὴν κατάλληλον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν τροφήν.

Ἡ ἐσωτερικὴ ὄθησις, ἥτις ἀναγκάζει τὰ πτηνὰ νὰ μένωσιν ὀλοκλήρους ἐβδομάδας ἀκίνητα ἐπὶ τῶν ὠν αὐτῶν, νὰ κατασκευάζωσι προηγουμένως μετὰ τὸσαύτης τέχνης κατοικίαν κατάλληλον διὰ τὰ νεογνά των, νὰ ἐπαγρυπνῶσιν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς νέας αὐτῶν οἰκογενείας· τὸ ὀρμεμφυτον, τὸ ὁποῖον ὀδηγεῖ πτηνὰ τινα καὶ τετράποδα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς ἀνατροφῆς, ἣν ὀφείλουσαν νὰ δώσωσιν εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν, ἢ φιλοστοργία τῶν μητέρων κτλ. πάντα ταῦτα διεγείρουσι τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν καὶ μᾶς διδάσκουσι κατὰ πόσον ἡ δημιουργὸς τοῦ Θεοῦ δύναμις εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἀντιλήψεως τοῦ ἀνθρώπου. (ἀκολουθεῖ.)

(α) Εἶδος ζώου ἔχοντος μεγίστην ἀναλογίαν πρὸς τοὺς μῦς καὶ εὐρισκομένου παρὰ τὰς ὄχθας τῆς κατὰ ψυχμῆνης θαλάσσης.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας σέβονται τὴν γυναῖκα, διότι εἶναι γυνή, διότι εἶναι ἀδύνατος, διότι εἶναι ἡ μέλλει γενέσθαι μήτηρ ἑνὸς πολίτου· ἀλλὰ τὸ σέβας αὐτὸ υπερβαίνει πολλακίς τὰ ὄριά του.

Αἱ γυναῖκες δὲν ἀγνοοῦσι περὶ τῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν, καταχρῶνται μάλιστα τῆς ἰσχύος ταύτης, ὡς οἱ τύρανοι, οἵτινες γνωρίζουσιν ὅτι ἡ ἰσχύς των εἶναι ἀπεριόριστος. — Οἱ ἄνδρες δεικνύουσι τὴν μεγαλητέραν ὑπομονήν. — Αἱ γυναῖκες πάντα ἀπαιτοῦσι, βέβαιαι ὅτι ἡ διαταγὴ αὐτῶν θέλει κατὰ γράμμα ἐκτελεσθῆ.

Τὸ θέρος, ἐπειδὴ εἰς τὰς πόλεις ὁ καύσων εἶναι μέγας ἀναγκάζονται οἱ ἄνθρωποι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὰς ἐξοχὰς· κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῶν ἐκδρομῶν αὐτῶν δύναται πᾶς τις εὐκόλως νὰ παρατηρήσῃ, ὅπως περιποιήσεών εἰσιν ἀντικείμενον αἱ γυναῖκες· ἂν π. χ. βραδύνη γυνή τις νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν σιδηρόδρομον καὶ ὄλαι αἱ ἀτμάμαξαι εἰσὶ πλήρεις, πάραυτα εἴκοσι νέοι ἐγείρονται καὶ προθυμοποιοῦνται τίς πρῶτος νὰ προσφέρῃ τὴν θέσιν του πρὸς τὴν Κυρίαν, ἣτις μῆτε καταδέχεται νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτὸν τοῦλάχιστον ἐν εὐχαριστῶ, ἐνῶ ὁ δυστυχῆς νέος οὐχὶ μόνον προσέφερε τὴν θέσιν του, ἀλλὰ μὴ εὐρίσκων ἄλλην ἀναγκάζεται πολλακίς νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀτμαμάξης. Ἐὰν ἡ Κυρία δὲν εὐχαριστηθῆ ἐκ τῆς θέσεως, ἦν τῇ προσέφερον μετὰ τσαύτης εὐγενείας, ἀνησυχεῖ πάντας τοὺς περὶ αὐτὴν μέχρις ὅτου νομίσει ὅτι εὔρε τὴν κατάλληλον θέσιν.

Τὰ πάντα συγχώρουσιν εἰς τὰς γυ-

ναῖκας· αὐταὶ εἰσι βέβαιαι ὅτι τὸ νεῦμα αὐτῶν εἶναι διαταγὴ κατὰ γράμμα ἐκτελουμένη.

Βέβαιαι περὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν δὲν φοβοῦνται νὰ περιέρχωνται μόναι τοὺς δρόμους.

Ἄν ποτὲ, καὶ τοῦτο συμβαίνει σπανιώτατα, κόρη τις ἐξυβρισθῇ ἠθικῶς ὑπὸ τινος νέου, (τοῦτο δὲν συμβαίνει ποτὲ εἰς τὰς ἐγγάμους), δὲν κατηγοροῦσι ποσῶς τὸ δυστυχῆς καὶ ἀδύνατον πλάσμα, τὴν λυποῦνται τὴν παρηγοροῦσι, προσπαθοῦν νὰ τὴν κάμωσι νὰ λησμονήσῃ τὸ δυστύχημά της, πάντες τὴν περιποιοῦνται, τότε εὐρίσκει πλειότερους φίλους καὶ ὑπερασπιστὰς ἢ ὅσους εἶχε πρὶν ὑποπέσῃ εἰς τὸ ἀμάρτημα. Ὁ ὑπεύθυνος ἐκεῖνος νέος ἀπεναντίας, χάνει πάραυτα τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν, ὄλαι αἱ θύραι εἰσὶ τοῦ λοιποῦ κεκλεισμένοι δι' αὐτὸν, τὸν φοβοῦνται, μακρύνονται ἀπ' αὐτοῦ, δακτυλοδεικτοῦσιν αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον κακὸν καὶ ἐπικίνδυνον. Οὗτος εἶναι ἀναγκασμένος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καθότι καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς ἀκόμη οὐδεὶς τὸν πλησιάζει, φοβούμενος μὴ καὶ αὐτὸς μολυνθῇ· οἱ συγγενεῖς του, καὶ αὐτοὶ τὸν ἀποστρέφονται.

Ἐκ τούτου πᾶς τις ἐννοεῖ εὐκόλως, πόσον οἱ ἄνδρες ὀφείλουσιν νὰ ἦναι προσεκτικοί.

Πανταχοῦ ὑπάρχουσιν αὐτάρεσκοι, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἄν τις ποτὲ τολμήσῃ νὰ καυχῆθῃ ὅτι ἔλαβε σχέσεις ὀλίγων ἐλευθέρων μετὰ τινος νεάνιδος, εἶναι βέβαιος ὅτι πάραυτα ὑπὸ εἴκοσιν, ὑπὸ τριάκοντα νέων θέλει

λάβει παρὰ μίαν τεσσαράκοντα. Τὸ μάθημα τοῦτο εἶναι σκληρὸν καὶ ἐνίοτε θανατηφόρον, μ' ὅλα ταῦτα πάντες γελῶσι διὰ τὸν ραβδισθέντα καὶ ἐπιδοκιμάζουσι τὴν πράξιν τῶν ραβδισάντων.

Ἄν ποτὲ ὑβρίσῃ τις γυναῖκα διὰ λόγου, ὁ πατὴρ ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς ἔχει πᾶν δικαίωμα νὰ τὸν φονεύσῃ· εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ φονεὺς χρεωστῆ ἔπειτα νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὸν νόμον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' οἱ δικασταὶ εὐρίσκουσι πάντοτε τὸ μέσον ν' ἀθωώσωσι τὸν φονέα.

Τὰ πάντα ὅθεν συντρέχουσιν εἰς τὸ νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν γυναῖκα, τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα καὶ αὐτοὶ οἱ νόμοι.

Ἄλλ' ὅτι κάμνει τὴν γυναῖκα τῆς Ἀμερικῆς ἔτι μᾶλλον ἀτρωτον, εἶναι αἱ ἀρχαὶ ἃς ἔλαβε καὶ ἡ ἀνατροφή της· ἡ μεγάλη ἰδέα, ἣν ἔχει ὑπὲρ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἀξίας ἀναγκάζει τοὺς ἄλλους νὰ τῇ δεικνύωσι τὸ μεγαλητέρον σέβας. — Τὰ ἦθη εἰσὶν αὐτοῦ καθαρὰ. — Τὰς αὐστηρὰς ἀρχὰς, ἃς αὐτὴ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἔλαβε, τὸ καλὸν τῆς μητρὸς αὐτῆς παράδειγμα, ἐνεχάραξαν εἰς τὸ πνεῦμά της μεγάλην αὐστηρότητα, ἣτις εἶναι ὁ φύλαξ καὶ ὁ ὑπερασπιστὴς ὅλου αὐτῆς τοῦ βίου.

Ἡ νεανὶς μανθάνει ἐξ ἀπαλῶν δυνύων, ὅτι χρεωστῆ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐφ' ἑαυτῆς, ὅτι ὑπάρχουσιν ὄρια, τὰ ὅποια δὲν πρέπει νὰ υπερπηδήσῃ κτλ. κτλ.

Εἰς τὰς πράξεις καὶ τὴν συναναστροφὴν των εἰσὶ τοσοῦτον ἐλεύθεραι, ὥστε ὁ κατὰ πρώτην φοράν εὐρισκόμενος εἰς τὴν Ἀμερικὴν ξένος θαυμάζει καὶ συλλαμβάνει τὴν ἰδέαν ὅτι αὐτοῦ τὰ πάντα θεμιτά.

Αἱ νεάνιδες ἐξέρχονται μόναι, ἢ (TOM. Α'.)

συνοδευόμεναι ὑπὸ νέων, οὓς αὐταὶ ἐκλέγουσι· δέχονται ἐν τῇ οἰκίᾳ των νέους, οὓς οἱ γονεῖς αὐτῶν δὲν γνωρίζουσι· φαίνονται τέλος πάντων κύριαι νὰ πράξωσιν ὅ, τι ταῖς φανῇ εὐλογον.

— Εἰς τὸ διάστημα τῆς ζωῆς ταύτης ἔχουσι τὸν καιρὸν νὰ σπουδάσωσι καλῶς τὸν σύζυγον, τὸν ὅποιον θέλουσιν νὰ ἐκλέξωσι, τὸν σύντροφον, ἐφ' οὗ θέλουσι στηρίξει τὴν εὐτυχίαν τοῦ μέλλοντος αὐτῶν.

Ἡ κρίσις καὶ ἡ ἀρετὴ τὰς συνοδεύει παντοῦ καὶ πάντοτε, ἡ δὲ ἀπάθεια δὲν τὰς ἐγκαταλείπει ποτέ· ἡσυχιοὶ καὶ ἀπαθεῖς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κινδύνου, ὡς ὁ γέρον στρατηγὸς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός, ἐξουσιάζουσι πάσας τὰς θέσεις καὶ ἐξέρχονται θριαμβεύουσαι ἀπὸ τῶν δοκιμασιῶν, εἰς ἀσὴ καρδία των τὰς εἶχε θέσει.

Τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν αἱ τοσοῦτον ἐλεύθεραι καὶ ἀνεξάρτητοι νεάνιδες ἐκλέγονται τὸν σύντροφον αὐτῶν, τὸν σύζυγόν των, τὸν κύριόν των, μεταβάλλουσι πάραυτα καὶ τὰς συνηθείας των· ἡ ζωὴ των δὲν εἶναι πλέον ἢ αὐτῇ, γίνονται σοβαραὶ καὶ προσεκτικαί, σπανίως ἐξέρχονται τῆς οἰκίας των· φροντίζουσι περὶ τῆς οἰκιακῆς αὐτῶν οἰκονομίας, περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων των ἐνὶ λόγῳ, εἰσὶν ἀφοσιωμένοι σύζυγοι καὶ καλαὶ μητέρες. Γνωρίζουσιν ὅτι δὲν ὀφείλουσιν νὰ ἐξέλθωσι ποτὲ τοῦ κύκλου ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὰς περιώρισεν ἡ νέα αὐτῶν θέσις· αἱ ἴδοναι καὶ αἱ διασκεδάσεις των περιορίζονται ἐντὸς τῆς οἰκογενείας· αἱ σκέψεις αὐτῶν συνίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν χρεῶν των· ἡ φρόνησις καὶ ἡ κρίσις, ἦν ἀπέκτησαν, κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔξω ἐλεύθεραι ἐν τῷ

κόσμω δὲν τὰς ἐγκαταλείπει ποτέ.

Αἱ γυναῖκες ἐκτὸς τῆς ἀρετῆς, τῆς ἐξαιρέτου οἰκιακῆς καὶ κοινωνικῆς ἀνατροφῆς τῶν ἔχουσι καὶ παιδείαν μεγαλύτεραν ἢ οἱ ἄνδρες· τοῦτο δὲ, διότι οἱ Ἀμερικανοὶ εἰσὶ δεδομένοι εἰς τὸ ἀποκτᾶν χρήματα· ἀπὸ τῆς βρεφικῆς τῶν ἡλικίας τρέφονται μετὰ τὴν ιδεάν αὐτὴν· περὶ τὸ 15 ἢ 16 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν διακόπτουσι τὰς σπουδὰς τῶν καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἐμπόριον· ἐνῶ αἱ γυναῖκες διαμένουσι πολὺν καιρὸν εἰς τὸ σχολεῖον, μανθάνουσι ξένας γλώσσας, μουσικὴν, ζωγραφικὴν κτλ.

Ἡ τοιαύτη τῶν γυναικῶν ἀνατροφή καὶ αἱ ἀρεταὶ αὐτῶν ἐμπνέουσιν εἰς τοὺς ἄνδρας τὸ μέγα σέβας, τὸ ὅποιον πρὸς αὐτὰς οὗτοι δεικνύουσιν εἰς πάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας.

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀγαπῶσιν εἰς ἄκρον καὶ σέβονται τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καθότι παρ' αὐταῖς λαμβάνουσι τὰς καλητέρας ἐμπνεύσεις, καὶ ἀναγνωρίζουσιν ἑαυτοὺς κατωτέρους αὐτῶν.

Ἡ ζωὴ τῶν Ἀμερικανῶν νεανίδων.

Εἶπομεν ὅτι αἱ νεάνιδες ἐξέρχονται μόναι ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ δεσποσύνη Μαρία εἶδε καθ' ὁδὸν ὠραῖόν τινα νέον τὸν Κύριον Σμίθ π. χ. ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν γνωρίσῃ, — πολὺ εὐχολον· ῥίπτει τὸ ῥινόμακτρον αὐτῆς κατὰ γῆς· ὁ Μίσερ Σμίθ πάραυτα κύπτει, τὸ λαμβάνει καὶ τῆ τὸ προσφέρει· ἡ Μίς Μαρί τὸν εὐχαριστεῖ δι' ἐνὸς χαριστάτου μειδιάματος.

Τὴν ἐπισύσαν συναντῶνται καθ' ὁδὸν· εἰσὶ φίλοι, χαιρετῶνται, ἐρωτᾷ ὁ εἰς περὶ τῆς ὑγείας τοῦ ἄλλου.

ΣΚΗΝΗ Α'.

(Καθ' ὁδόν.)

ΣΜΙΘ.—Πῶς ἔχετε δεσποσύνη, εἴσθε καλά;

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Πολὺ καλά· πῶς ἀπεράσατε αὐτὴν τὴν νύκτα;

ΣΜΙΘ.—Ἀθλιέστατα.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Καὶ διατί;

ΣΜΙΘ.—Διότι σὰς ἐσυλλογίζομην.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—(Μειδιῶσα), Ἄ; . . .

ΣΜΙΘ.—Ἦμεῖς, δὲν ἀμφιβάλλω, ἐκοιμήθητε πολὺ καλά.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—(Γελῶσα), Μονοῖοι, φίλτατε.—Σήμερον τὸ ἑσπέρας ποῦ ἔχετε σκοπὸν νὰ ὑπάγητε;

ΣΜΙΘ.—Δὲν ἠξεύρω, νὰ ἰδῶ.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Ἐρχεσθε νὰ πῶμεν τὸ τέϊ μαζί;

ΣΜΙΘ.—Μάλιστα, ἔρχομαι.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Υγιαίνειτε· σὰς περιμένω τὸ ἑσπέρας.

ΣΜΙΘ.—Δὲν θέλω λείψαι.

ΣΚΗΝΗ Β'.

(8ῆ ὥρα μ. μ.)

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Βλέπω ὅτι εἴσθε ἀκριβῆς εἰς τὰς ὑποσχέσεις σας.

ΣΜΙΘ.—Ἀφοῦ με διατάξατε νὰ ἔλθω, ἠδυνάμην ἄλλως νὰ πράξω;

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Ἴδου ὁ πατὴρ μου· δὲν τὸν γνωρίζετε ἴσως.

ΣΜΙΘ.—Δὲν ἔχω τὴν τιμὴν . . .

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—(Πρὸς τὸν Πατέρα τῆς Παπᾶ, σὰς συνιστῶ τὸν Κύριον . . .

(πρὸς τὸν Σμίθ), πῶς ὀνομάζεσθε;

ΣΜΙΘ.—Σμίθ.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Τὸν Κύριον Σμίθ.

(ὁ πατὴρ τῆς Μίς Μαρί κλίνει τὴν

κεφαλὴν ἐν εἰδει χαιρετισμοῦ.)

ΣΜΙΘ.—(πρὸς τὴν Μίς Μαρί,) Ἄγαπάτε αὔριον νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸν περίπατον;

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Εὐχαρίστως.

ΣΜΙΘ.—Κατὰ ποίαν ὥραν ἐπιθυμεῖτε νὰ ἔλθω;

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Περὶ τὴν ὄγμ. μ.

ΣΜΙΘ.—Πολὺ καλά, εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

(Τῆ ἐπαύριον 5ῆ ὥρα μ. μ.)

Λαμπρὰ ἄμαξα συρομένη ἐκ δύο ἵππων σταματᾷ ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας τῆς Μίς Μαρί.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—(Πρὸς τὸν Σμίθ.) Φαίνεται, ὅταν δίδητε συνέντευξιν, κρατεῖτε τὸ ὠρολόγιον εἰς τὰς χεῖρας! εἶναι ἀκριβῶς πέντε.

ΣΜΙΘ.—Ὅταν δίδω συνέντευξιν πρὸς τὴν ὠραῖαν Μίς Μαρί.

Ἡ ΜΗΤΗΡ ΤΗΣ ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Μὴ τρέχετε πολὺ διὰ νὰ μὴ κουρασθῆτε, καὶ μὴ βραδύνετε νὰ ἐπιστρέψητε.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

(ἐντὸς τῆς ἀμάξης.)

ΣΜΙΘ.—Ἐνα χοριτσάκι, τὸ ὅποιον εἶδα χθὲς εἰς τὴν οἰκίαν σας, εἶναι συγγενῆς σας;

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Ἀδελφὴ μου.

ΣΜΙΘ.—Φαίνεται ὅτι θὰ γίνῃ ὠραία νέα.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Μάλιστα, φαίνεται ὅτι θὰ γίνῃ πολὺ ὠραία.

ΣΜΙΘ.—Δὲν πιστεύω ὅμως ποτὲ νὰ σὰς ὑπερβῆ εἰς τὴν ὠραϊότητα.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Εἴσθε πολὺ εὐγενῆς! ἀλλ' εἶμαι βεβαία ὅτι μετ' ὀλίγα ἔτη θὰ εἶμαι μηδὲν πλησίον τῆς.

ΣΜΙΘ.—Οὐδεμία γυνὴ δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς ὑμᾶς.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Ἄς πιστεύσω ὅτι λέγετε τὴν ἀλήθειαν.

ΣΜΙΘ.—Αὕτη εἶναι ἡ πραγματικὴ μου ιδέα.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Ἐχω εὐχαρίστησιν. (Βλέπουσα ἐξῶθεν τῆς ἀμάξης.) Τί ὠραῖος καιρὸς!

ΣΜΙΘ.—Λαμπρὸς, Κυρ' α μου.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Πόσον μοι ἀρέσκει αὐτὸς ὁ καιρὸς!

ΣΜΙΘ.—Ἀγαπάτε νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ *

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Ὅχι, πρέπει νὰ ἐπιστρέψωμεν διότι εἶναι ἔξωρας· ἐπειτα, προσεκάλεσα ἀπόψε διὰ τὸ τέϊ ἕνα

Κύριον, τὸν ὅποιον μοι ἐσύστησαν σήμερον τὸ πρωὶ, καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὸν ἀναγκάσω νὰ με περιμεινῇ.

ΣΜΙΘ.—Ἄς ἐπιστρέψωμεν, ἀφοῦ τὸ ἐπιθυμεῖτε.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Αὔριον τὸ ἑσπέρας σὰς περιμένω.

ΣΜΙΘ.—Εἰς τὰς διαταγὰς σας.

ΣΚΗΝΗ Ε'.

(Πρὸ πολλοῦ ἔπιον τὸ τέϊ ὁ Κύριος Σμίθ ἐγείρεται ἵνα ἀναχωρήσῃ.)

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Κάτι ἐπιθυμῶ νὰ σὰς εἶπω.

ΣΜΙΘ.—Τί ἀγαπάτε;

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Ἐγεγευε πολὺς λόγος διότι μᾶς εἶδον τρεῖς ἡμέρας κατὰ

συνέχαιαν μαζύ, δια τοῦτο σᾶς παρακαλῶ... νὰ παύσῃ ἡ μεταξύ ἡμῶν σχέσις.

ΣΜΙΘ.—'Αφοῦ τὸ ἐπιθυμεῖτε... Λοιπὸν χαίρετε.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—'Υγιαίνειτε.

Ὅταν νεανίσις εἶπῃ πρὸς τὸν φίλον αὐτῆς, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ διαλύσῃ τὴν μεταξύ των φιλίαν, ὁ φίλος ἀναχωρεῖ χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν.

Ἡ ἐλευθερία τῶν νεανίδων ἐκτείνεται ἔτι περισσότερον· ἡ μνηστὴ δύναται νὰ εἶπῃ πρὸς τὸν μνηστῆρα αὐτῆς, — « δὲν σὲ θέλω, θὰ λάβω ἄλλον σύζυγον· εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἴμεθα μεμνηστευμένοι πρὸ τριῶν ἐτῶν· εἶσαι πολὺ καλὸς, ἀλλὰ δὲν σὲ θέλω. »

Ὁ Κύριος ἀπομακρύνεται, ἀποθνήσκει πολλάκις τῆς λύπης, ἀλλὰ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραπονεθῇ.

Ἄν ὁ μνηστῆρ ἐγκαταλείψῃ τὴν μνηστῆν αὐτοῦ, πάντες τὸν κατηγοροῦσι, καὶ ἂν ὁ πατὴρ ἢ ὁ ἀδελφὸς τῆς νεάνιδος κακοποιήσωσιν αὐτὸν, ὁ ὅλος ὁ κόσμος ἐπιδοκιμάζει τὴν διαγωγὴν των ταύτην.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Καλὸν ἤθελεν εἶσθαι, ἂν καὶ παρ' ἡμῖν ὑπῆρχον τοιαῦτα ἔθιμα· ἀλλ' ἐπειδὴ, δυστυχῶς, δὲν ὑπάρχουσι, παρακαλοῦμεν τὰς νεανίδας μας νὰ μὴ ἐξέρχωνται μόναι· ν' ἀποφεύγωσι δὲ τὰς πολλὰς σχέσεις, καθότι ἂν συμβῇ δυστύχημά τι ἐκ τῶν σχέσεων αὐτῶν, τὸ κακὸν ἀποτέλεσμα θέλει ἐπισκῆψῃ κατὰ τῆς κεφαλῆς των, ἐνῶ ὁ νέος μας θὰ γελά καὶ θὰ ἐξακολουθῇ τὸν ἐλεύθερον αὐτοῦ βίον· καὶ τὸ χεῖριστον, θέλει ἀπρῆκται καὶ τὸ μέγα τοῖς νέοις ἐλάττωμα, τὸ νὰ θεωρῇ δη-

λαδὴ τοῦ λοιποῦ ἑαυτὸν Νάρκισσον, — διότι κατάρθρωσε νὰ ἐξασκήσῃ ὅλοσχερῶς τὴν ὑπουλότητά του ἐπὶ τῆς καρδίας μιᾶς ἀθώας κόρης!

Ἡ ΚΟΡΙΣ (Κόριζα.)

—Βλέπεις, φιλάττη μου Κυρία, αὐτὸ τὸ ζώφιον; — αὐτὸ εἶναι τὸ βρομερὸν καὶ ἀχρεῖον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀναισχύντως καὶ ἀνευρυθρίασως κατατρώγει τὸ τρυφερὸν καὶ λευκὸν σου δέρμα καὶ ἐκμυζᾷ τὸ γλυκὺ αἷμά σου· — αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν σ' ἀφίνει νὰ κοιμηθῆς, τὸ ὁποῖον σὲ ταραττεῖ ἐν τῷ μέσῳ τῶν γλυκυτέρων σου ὀνείρων· — αὐτοῦ τοῦ βδελυροῦ ὄντος, αὐτοῦ τοῦ κακοῦ ἐχθροῦ σου τὴν καταγωγὴν θέλω σοὶ περιγράψῃ· ὕπερον θέλω σὲ διδάξῃ καὶ τὸν τρόπον τοῦ νὰ ἐξαφανίσης καὶ αὐτὸ καὶ ὅλον αὐτοῦ τὸ συγγενολόγιον.

Νομίζω ὅτι σὲ βλέπω κινουσαν τὰ χρυσᾶ σου χεῖλη καὶ ἐτοιμαζομένην νὰ μοὶ εἴπῃς, — « τί μὲ μέλλει νὰ μάθω περὶ τῆς καταγωγῆς τῆς κόρης, ἀρκεῖ νὰ μάθω πῶς νὰ τὴν φονεύω. » — Αὐτὸ εἶναι βεβαίως τὸ κυριώτερον, ἀλλὰ κακὸν εἶναι νὰ ἔχῃ γνῶσιν ὁ ἄνθρωπος καὶ τῶν ἐλαχίστων καλῶν πραγμάτων;

—Τὸ καλὸν ὅσω μικρὸν καὶ ἂν ᾖναι, εἶναι πάντοτε μέγα διὰ τὴν ἀφέλειάν του, καθὼς τὸ μικρὸν κακὸν εἶναι πάντοτε μέγα διὰ τὴν βλάβην του. —

—Καὶ πρῶτον θέλω σοὶ εἶπει ὅτι τὰ τοιαῦτα ζώφια καλοῦνται ἔντομα, ἢ δὲ λέξις αὕτη εἶναι σύνθετος ἐκ τῆς προθέσεως ἐν καὶ τῆς λέξεως τομῆ, διότι εἰς ὅσα τεμάχια καὶ ἂν διαιρέσῃς τὸ ἔντομον, ἕκαστον τεμάχιον ἔχει ἰδίαν ζωὴν. — Τὰ ἔντομα κατέταξαν οἱ Ζωολόγοι εἰς ὀκτὼ τάξεις, τούτέστιν, εἰς Κολεόπτερα, Ὀρθόπτερα, Ἡμίπτερα, Νευρόπτερα, Ὑμενόπτερα, Λεπιδόπτερα, Ριπιδόπτερα, καὶ Δίπτερα.

—Αἱ κόρεις ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν Ἡμιπτέρων καὶ εἰς τὸ σύστημα τῶν Ἐπεροπτέρων, οὕτω καλομένων, ἐκ τῆς λέξεως ἕτερος (διάφορος) καὶ πτερόν, διότι τὰ ἔντομα ταῦτα ἔχουσι τὰ ἔλυτρα (α) αὐτῶν κατὰ τὸ ἄνω ἡμισυ τραχεῖα, διαφανῆ δὲ κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος. — Εἰς τὸ τμήμα αὐτὸ ὑπάρχουσι δύο οἰκογένειαι αἱ Γαιοκόρεις καὶ αἱ Ὑδροκόρεις· αἱ πρῶται διαιροῦνται εἰς τὰς κυρίως κόρεις καὶ εἰς τὰς κόρεις τῶν δασῶν ἢ πεντάτομα· αἱ δευτέραι ζῶσι τὸ πλεῖστον τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

—Ἀλλὰ βλέπω ὅτι ἐξῆλθον τοῦ προκειμένου, καὶ νομίζω ὅτι ἡ φίλη μου ἀρχίζει νὰ τὰ καταβάλλῃ· καὶ δὲν ἔχει ἄδικον, καθότι ἐνταῦθα πρόκειται νὰ ὀμιλήσωμεν περὶ τῶν κοινῶν κόρων, περὶ τῶν κατὰ τὸ θέρος ἀδιασπᾶστων ἡμῶν φίλων· περὶ αὐτῶν ἐνδιαφερόμεθα περὶ τῶν ἄλλων, τί μᾶς

μέλλει; ἄς ζῶσιν εἰς τὰ δάση των ἢ ἐντὸς τοῦ ὕδατος των.

—Αἱ κυρίως κόρεις, ἄς οἱ Ζωολόγοι κατέταξαν εἰς ἰδιαιτέραν τάξιν τοῦ γένους τῶν Πεδυβίων, καλομένου κοριοειδοῦς, ἔχουσι σῶμα ὠοειδὲς καὶ συμπεπιεσμένον, κερᾶτια ἔχοντα τὴν πρώτην διάρθρωσιν βραχεῖαν, τὴν δευτέραν καὶ τρίτην λεπτήν καὶ μακράν· ἡ ὀπῆ τῆς θηλῆς των συνίσταται ἐκ τριῶν ἀρθρώσεων· τὸ ἄνω αὐτῶν χεῖλος (μάσταξ) εἶναι μακρὸν καὶ λήγει εἰς κεντητήριον· αὐταὶ εἰσιν ἐστερημέναι πτερυγῶν καὶ ἐλύτρων.

Ὁ ἐρεθισμὸς, ὃν προξενεῖ τὸ δῆγμα τῶν ἐντόμων αὐτῶν ἀποδίδεται εἰς ὑγρὸν τι διαβρωτικόν, ἐκκρινόμενον ἐκ τῶν σιελογόνων ἀδένων των. — Τὰ ἔντομα ταῦτα δύνανται νὰ ζήσωσιν ὅλον ἔτος ἄνευ τροφῆς.

Πολλὰ μέσα μεταχειρίζονται πρὸς ἐξαφανισμὸν τῶν ἐνοχλητικῶν αὐτῶν φίλων. Ἐκτὸς τῆς καθαριότητος, ἣτις εἶναι τὸ πρῶτιστον, δυνάμεθα νὰ πλύνωμεν τὴν κλίνην καὶ τοὺς τοίχους διὰ τῆς οὐσίας τῆς τερεβενθίνης (essence de térébenthine), ἢ διὰ διαλύσεως εἰς οἰνόπνευμα διττεγγλωρίου ὑδραργύρου (deuto-chlorure de mercure—Sublimé corrosif.)

Α: Διττεγγλωρίου ὑδραργ. γραμ. 1.
διάλυσον εἰς
οἰνοπνεύματος οὐγγ. 8.

Αὐτὰ τὰ δύο μέσα καὶ μάλιστα τὸ τελευταῖον, εἰς τὰ ἀσφαλέστερα· ἀλλὰ σὲ συμβουλεύω νὰ μεταχειρίζεσαι τὸ ὑγρὸν αὐτὸ μετὰ μεγίστης προσο-

(α) Σκέπασμα σκληρὸν καὶ τραχὺ, τὸ ὁποῖον καλύπτει καὶ προφυλάττει εἰς τὰ κολεόπτερα καὶ ὀρθόπτερα τὰς κατωτέρας πτέρυγας.

χης, καθότι είναι δηλητήριο.—Τινές μεταχειρίζονται πρὸς εξαφανισμόν τῶν εντέμων αὐτῶν καὶ τοὺς ἀτμούς τοῦ θείου, τοῦ μηδικοῦ σιλφίου (asafoedita), καὶ τινων φυτῶν, ὡς τοῦ λεπιθίου (passerage), τῆς κοριόφυγος (cimicifera) κτλ. ἀλλ' εἶναι δυνατόν νὰ ὑποφέρῃς τὴν ὄσμην τοῦ θείου, καὶ μάλιστα τοῦ μηδικοῦ σιλφίου, δηλαδὴ τοῦ σεῖ τὰ γ-μ πο κο οῦ;

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

Ὁ Ὀψίπλουτος.

Σὲ ἀπαντᾷ καθ' ὁδόν, προσποιεῖται ὅτι δὲν σε γνωρίζει, συστέλλει τὰ βλέφαρά του, ἀλλὰ μόλις καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου κατορθώνει νὰ ἐπαναφέρῃ ἐν τῇ μνήμῃ του ὅτι σε εἶδεν εἰς τι μέρος, ἀλλὰ δὲν ἐνθυμεῖται ποῦ λησμονεῖ τοὺς γονεῖς του· ἂν τὸν ἐρωτήσῃς περὶ τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἐξαδέλφου, σοὶ λέγει, « ναι, ἔχω μικρὰν συγγένειαν μετ' αὐτοῦ. » Ἡ τροφή του εἶναι πάντοτε λεπτή καὶ ἐκλεκτή. Τὰ φαροῦλια ἐπιβαρύνουσι τὸν στόμαχόν του· τὰ πράσα, ἔχι νὰ τὰ φάγῃ, ἀλλὰ ἡ ἀκούση μόνον τὸ ὄνομα αὐτῶν δὲν ὑποφέρει.— Ἡ μήτηρ τῆς Ἐλένης, ἐπειδὴ ἀγαπᾷ τὰ χρῆματα, ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν κάμῃ γαμβρόν της. « μοὶ φαίνεται, λέγει οὗτος, παράδοξον, πῶς ἡ Κυρία αὕτη ἐφαντάσθη ὅτι εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ νυμφευθῶ ἐγὼ τὴν κόρην της! μὲ ἐζήτησαν τόσαι καὶ τόσαι, καὶ πάλιν τὸ ἐσυλλογίσθη, καὶ δὲν τὸ ἐσυμβίβασα, τώρα ἔρχεται καὶ αὕτη μὲ τὸ μέγαλον της κεφάλι νὰ μοὶ προτείνῃ τὴν θυγατέρα της διὰ σύζυγόν μου! » — Ὄταν περιπατῇ, νομίζει ὅτι οἱ πάντες τὸν βλέπουσι, τὸν θαυ-

μάζουσιν, ὅτι λέγουσι, « τί νέος! » — Ὁταν ὁμιλῶν λέγει, τὸν Πλάτων, νομίζει ὅτι τὸν φρονοῦσι σοφόν.— Εἶναι ὀλίγον φαλακρός, λέγει ὅτι οἱ μεγάλοι ἄνθρωποι εἶναι φαλακροί.— Ὄταν εἰσέρχεται εἰς συναναστροφὴν τινα καὶ βλέπει ὅτι οὐδεὶς ἐγείρεται ἵνα τὸν χαιρετήσῃ, ἀποδίδει αὐτὸ εἰς τὴν κακίαν των ἀνατροπῆν.— Ὁ ράπτῃς του εἶναι εἰς Παρισίους, διότι ἐδῶ δὲν ἔμαθον εἰσεῖτι νὰ ράπτωσι μὲ τέχνην. Τὰ ὑποδήματά του, δὲν κατώρθωσεν ἀκόμη νὰ ἐπιτύχῃ ὑποδηματοποιὸν, ὅστις νὰ τὰ κατασκευάζῃ ἀναλόγως τοῦ μικροῦ του ποδός, ἀλλὰ τὰ κάμνει πλατέα, καὶ ἐξέχοντα ὀλίγον μεταξὺ τοῦ πρώτου ὄστου τοῦ μεταταρσίου καὶ τῆς πρώτης φάλαγγος τοῦ μεγάλου δακτύλου· τοῦ λοιποῦ θὰ γράψῃ εἰς Παρισίους, ἵνα καὶ αὐτὰ τῷ στέλλωνται ἐκεῖθεν.— Κοιμᾶται μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ ἐξυπνᾷ περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐπιούσης, λόγον δὲ δίδων εἰς τοῦτο, ὅτι οἱ ἐργάται καὶ οἱ πρόστυχοι ἄνθρωποι ἐγείρονται τὰ χαράγματα.

GAZETTA.

Ἡ ἐφημεριδογραφία ἦν γνωστὴ τοῖς Σίναις ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Οἱ Σίνοι μέχρι τῆς σήμερον δημοσιεύουσι καθ' ἑκάστην τὴν αὐτοκρατορικὴν, λεγομένην, ἐφημερίδα κατὰ διαταγὴν τῆς αὐτῆς.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος, καθ' ὃν χρόνον ἡ Ἰταλία ἦτο τὸ κέντρον τῶν Εὐρωπαϊκῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων, ἐφάνη πρώτην φοράν εἰς τὴν Βενετιανὴν ἢ καλουμένην Γαζέττα, τὸ ὄνομα αὐτῆς λαβοῦσα ἐκ μικροῦ τινος νομίσματος ἀξίας ἐνὸς περιπίου ἐβδόμου τοῦ γροσίου, ὀνομαζομένου γαζέττα, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἐπωλεῖτο.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ ἰατρὸς Θεόφραστος Ρενωδότος ἐπιθυμῶν νὰ τέρπῃ τοὺς ἀσθενεῖς αὐτοῦ συνέλεγεν εἰδήσεις ἐκ διαφόρων

πόλεων, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος εἰς φύλλον τι διὰ χειρὸς γεγραμμένον, καὶ τὸ ὄποιον ὠνόμασε Γαζέττα τῆς Γαλλίας. τοῦτο διήρκεσε μῆνῃς τινὰς, ἀλλὰ περὶ τὸν ἀπρίλιον τοῦ 1631, ἔλαβε διὰ βασιλικῶν διατάγματός τὸ προνόμιον τοῦ ἐκδίδειν αὐτὴν διὰ τοῦ τύπου. Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπεκύρωσεν ὕστερον Λουδοβίκος ὁ 14'. οὐ μόνον διὰ τὸν Ρενωδότον, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ.

Μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη πολλοὶ τὰς Ἐφημερίδας καλοῦσι Γαζέττας.

Ἡ Γαζέττα τῆς Γαλλίας, ἥτις καὶ μέχρι τῆς σήμερον ὑπάρχει, ἔσχε συνάμιλλον τὴν παρὰ τοῦ Λορέτου ἐκδιδόμενην ἔπειτα Ἰστορικὴν Μοῦσαν, ἐφημερίδα γεγραμμένην διὰ στίχων καὶ ἀφιερωμένην εἰς τὴν δούκισσαν Λογγεβίλ.

Ἀγνωοῦμεν ἂν ὁ Ρενωδότος, ἐκτὸς τοῦ προνομίου του, εἶχε κατορθώσῃ νὰ λαμβάνῃ καὶ σύνταξιν τινα· ὁ συνάμιλλος ὁμοίως αὐτοῦ Λορέτος φαίνεται ἐκ τῶν ἐπομένων στίχων του πρὸς πρίγκηπά τινα, μᾶλλον ἀπαιτητικὸς ἢ ὁ Ρενωδότος.

Νέε πρίγκηψ καὶ ἀνδρεῖς, ὁ ἀσπὴρ τοῦ βασιλείου, Χαριέστερε ἀγγέλου, ὠραιότερε Ἡλίου. Ἀφοῦ πάσαν ἐβδομάδα τὴν Γαζέτταν μοὶ διαβάξῃς, κ' εἰς τὰς στήλας της πολλαῖς τ' ὄνομά σου τὸ θαυμάζῃς,

Ἐνδοξότερον ἂν θέλῃς νὰ γενῇ τὸ ὄνομά σου: Πρὸσθε κατὶ τι ἀκόμη εἰς τὰ προτερήματά σου: Ἐνα δῶρον νὰ μοὶ πέμψῃς, πρίγκηπά μου, ἂν θελήσῃς. Εἰς ἐμὲ θὰ δώσῃς κέρδος, σὺ τὴν δόξαν θ' ἀποκτήσῃς.

Σ' τὰς δεκαπέντε τοῦ μηνὸς ἐγένετο τὸ βράδον, Ποῦ ἐβασίλευε πυκνὸν καὶ ἀγρίον σκοτάδι.

ΔΙΑΘΗΚΗ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥ ΤΙΝΟΣ.

Ἰρλανδός τις φιλόργυρος Τολὰμ καλούμενος, ἀποθανὼν κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα, ἔγραψε τὴν διαθήκην του ὡς ἐξῆς,

« Ἀφίνω ὡς κληροδότημα εἰς τὴν νύμφην μου τέσσαρα παλαιὰ κάλτια, τὰ ὁποῖα θέλουσιν εὑρεῖ ὑπὸ τὴν κλίνην μου πρὸς τὰ δεξιὰ.

« Εἰς τὸν ἀνεψιόν μου Τάρλιν ὡσαύτως δύο παλαιὰ κάλτια.

« Εἰς τὸν ὑπολοχαγὸν Ἰωάννην Στεῖν ἕν κικανοῦν κάλτιον μετὰ τοῦ ἐρυθροῦ μου ἐπανωφορίου.

« Εἰς τὸν ἐξαδέλφόν μου, ἕν ὑπόδημα καὶ ἕνα σάκκιον ἐξ ἐρυθρᾶς φλανέλης,

« Εἰς τὸν Ἀνάχον, τὴν ἡμιτεθραυμένην λάγηνόν μου. »

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου, οἱ κληροδόχοι συνῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀποθανόντος· μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς διαθήκης ἤρχισαν πάντες νὰ γελῶσι διὰ τὴν ἰδιοτροπίαν τοῦ διαθέτου· οἱ κληροδόχοι πρὸ πάντων ὕψωσαν τοὺς ὄμους, νομίζοντες ὅτι ὁ Τολὰμ συνέταξε τὴν ἀλλόκοτον ἐκείνην διαθήκην διὰ νὰ τοὺς ἐμπαίξῃ. Ἐνῶ ἠτοιμάζοντο ν' ἀναχωρήσωσιν ὁ Ἀνάχος διαβαίνων πλησίον τῆς λαγίνου, ἣν εἶχε λάβει αὐτὸς ὡς κληροδότημα, τὴν ὤθησε μὲ τὸν πόδα· ἡ λαγίνοσ πεσοῦσα ἐθραύσθη· ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς των, ὅταν εἶδον ὅτι ἐκ τῶν πλευρῶν τῆς λαγίνου ἔπεσον κατὰ γῆς πλῆθος χρυσῶν νομισμάτων! εἶναι περιττὸν νὰ προσθέσωμεν, μετὰ πόσης χαρᾶς ἕκαστος ἔτρεξε τότε πρὸς τὸ δοθεὲν αὐτῷ κληροδότημα.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΛΕΞΕΙΣ ΠΟΛΥΣΥΛΛΑΒΟΙ ΑΓΡΙΩΝ ΤΙΝΩΝ ΔΑΩΝ.

Ἀρχηγός τις τῆς νήσου Ταίτι ὠνομάζετο Δεμιστρῆρηνομιλάμφρ.— Ἰνδός τις συγγραφεὺς, Μαῖκαμιτοικιακιάμ, (μαῦρος κόραξ). Εἰς τὸ ἀρχιεπίσκοπος Σανδβίχ, βασιλεὺς τις τῆς νήσου Ὀβίου ἢ Ἀβαίι ἐκαλεῖτο Πουραχουσουκαϊκαῖα. βασιλισσά τις Καϊκιανιαρωπούνα.

Ἀνεγινώσκειτο τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1839 εἰς τὰς ἐφημερίδας, « Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας ὠνόμασεν Ἰππότην τοῦ τάγματός τοῦ Νεερλανδικοῦ λέοντος τὸν Σουλ-

τάνον τῆς Τζοζοκάρτης εἰς τὴν νῆσον Ἰάβαν, ὅστις καλεῖται Χαμανκοεβοουο-
σενοπαίτιγκαλκοκαβγκουραγμασαυδι-
παισταγκομὸδ (πέμπτος τοῦ αὐτοῦ ἐνό-
ματος) »

Εἰς τὴν Μεξικανικὴν γλῶσσαν τὸ φίλημα
λέγεται τετενναμικαλλισα.

Ὁ οἶνος παρὰ τῶν Εἰρωκουσίων λέγεται
ονεγραδεσεχοενκισεραγερικ.

Ἀναπνέω παρὰ τῶν Γροενλανδῶν λέγε-
ται, ανασατοχιμάκπα.

Οἱ Ἰαμέοι, κατὰ τὴν μεσημβρινὴν Ἀμε-
ρικὴν, ἔχουσι ἐπίσης λέξεις πολυσυλλά-
βους, ἀλλ' ὅταν δμιλῶσι κόπτουσι τὸ ἡμι-
συ αὐτῶν. Εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὁ ἀριθ-
μὸς τρία λέγεται, παστάρραορικουράκ.

Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν Ἀλγοκίνων, κατὰ
τὴν βόρειον Ἀμερικὴν, αἱ συλλαβαὶ αὐξά-
νουσι ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ, οὕτω π. χ.
ὁ ἀριθμὸς δέκα ἐξ λέγεται, μιτασουαριν-
γκουτουασού, ὁ δὲ ἀριθμὸς τριάκοντα ἐξ
ρισουέμιτασαρινγκουτουασού.

Γαλλία εἰς τὴν αὐτὴν γλῶσσαν λέγεται,
μιλιγκουγιουκενδαλοκιάνκ, κατὰ λέξιν,
Γάλλων πόλις.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΣΟΦΩΝ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ.

Οἱ Ἴνδοι, ὡς καὶ οἱ Ἕλληνες, εἶχον τοὺς
ἐπτὰ σοφοὺς αὐτῶν, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι
οἱ μὲν ἡμέτεροι ἦσαν πάντες σοφοί, ἐνῶ αὐ-
τῶν οἱ μὲν ἦσαν σοφοὶ αἱ δὲ σοφαί, καθότι
οἱ τρεῖς ἦσαν ἄνδρες, αἱ τέσσαρες γυναῖκες·
καὶ πατὴρ μὲν αὐτῶν ἦν ὁ Περάλης, πάπ-
πος δὲ πρὸς πατρὸς ὁ Βεδαμόλης, ἀμφοτέ-
ροι ἀνήκοντες εἰς τὴν τάξιν τῶν Βραχμῶνων.

Ὁ Βεδαμόλης εἶχεν ἰδεῖ καθ' ὑπνοὺς λα-
πρόν τινα ἀστέρα κατελθόντα ἐπὶ χωριδίου
τινὸς κατοικουμένου ὑπὸ τῶν Παριῶν (φυλῆς
ἀκαθάρτου τῶν Ἰνδιῶν), καὶ σταματήσαντα

ἐπὶ τινος οἰκίας, ἐν ἧ κατ' ἐκείνην τὴν στιγ-
μὴν ἐγεννᾶτο θυγάτριον. Ὁ Βεδαμόλης, ὡς
λαβὼν ἐξ Οὐρανοῦ τὸ δῶρον τοῦ προφη-
τεύειν, εὗρεν ὅτι τὸ θυγάτριον αὐτὸ προῶρι-
σται νὰ γενῆ σύζυγος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Πε-
ράλη, τότε δῶδεκαετοῦς ὄντος. Τοῦτο ἔ-
μελλε νὰ ἔχη ὀλεθρίου συνέπειας διὰ τὴν
οικογένειάν του, καθότι ἡ δυσγαμία αὐτῆ
ἤθελε τὸν ἐξορίσει τῆς ἱερατικῆς φυλῆς.
Κυριευθεὶς ὑπὸ λύπης, ἔχουσε ἀφθονα δά-
κουα, ὧν τὴν αἰτίαν ἠθέλησαν νὰ μάθωσι
οἱ λοιποὶ Βραχμῶνες. Ὁ Βεδαμόλης καλύψας
τὸ ἡμισυ τῆς ἀληθείας, τοῖς εἶπε μόνον ὅτι
τὸ γεννηθὲν τεκνίον ἦτο προωρισμένον νὰ ἐπι-
σύρη ἐπὶ τῆς τάξεώς του τὰς μεγαλητέρας
συμφορὰς, ὑπεδεικνυε δὲ τοῦτο, ἄνευ τῆς
ἐλαχίστης ἀμφιβολίας, μέλαινά τις κηλὶς
ἐπὶ τοῦ μηροῦ τοῦ τέκνου εὐρισκομένη.
Πάντες οἱ Βραχμῶνες, κυριευθέντες ὑπὸ φό-
βου, συνῆλθον ἐν συμβουλίᾳ καὶ ἀπεφάσι-
σαν νὰ θανατώσωσι αὐτὸ· μόνος ὁ Βεδα-
μόλης δὲν ἠθέλησε νὰ συνυπογράψῃ τὴν βάρ-
βαρον ταύτην ἀπόφασιν. Τότε ἀπεφασίσθη
νὰ τεθῆ ἡ μικρὰ παρία ἐντὸς κήνης, ἣν νὰ
ρίψωσιν εἰς τὸν ἱερὸν ποταμὸν Καβέρην.

Ἐνῶ τὸ ἀθῶον πλάσμα ἔπλεεν ἐπὶ τῆς
ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, Βραχμῶνες τινες, ὅστις
ἐνησχολεῖτο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν πα-
ρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Καβέρη εἰς τοὺς παρὰ
τῶν νόμων ἐπιταττομένους καθαρισμοὺς,
παρετήρησε τὴν κήνην πλέουσαν καὶ τὴν
ἔλαβε. Πρὸ πολλοῦ οὗτος παρεκάλει τὸν
Οὐρανὸν νὰ τῷ δώσῃ τὴν εὐτυχίαν νὰ
γίνῃ πατὴρ· τῷ ἐφάνη ὅθεν τότε, ὅτι οἱ
Θεοὶ εἰσακούσαντες τῆς δεήσεώς του τῷ
ἐπεμψαν ὡς ἐκ θαύματος τὸ τέκνον αὐτὸ
τὸ ὁποῖον παρέλαβεν, ἔφερον εἰς τὴν οἰκίαν
του καὶ ἀνέθρεψεν ὡς ἴδιον αὐτοῦ τέκνον.
Μετὰ τινος χρόνους, ὁ Περάλης ἐπιθυμῶν
νὰ τελειοποιηθῆ εἰς τὴν γνῶσιν τῆς φιλοσο-
φίας ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῆ τὰς ἱερὰς πό-
λεις καὶ ν' ἀκροασθῆ τῶν μαθημάτων τῆς
σοφίας παρὰ τῶν εὐσεβῶν σοφῶν. Ἡ τύχη
εἶχεν ὀδηγήσει αὐτὸν εἰς τὴν καλύβην τοῦ
Βραχμῶνος, τοῦ υἱοθετήσαντος τὴν μικρὰν

Παρίαν. Ὁ ἅγιος αὐτὸς ἄνθρωπος, ἐκτιμή-
σας τὸν Περάλην διὰ τὰ πολλὰ αὐτοῦ καὶ
σπάνια προτερήματα, ἠγάπησε σφόδρα καὶ
μετέδωκεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν σοφίαν, ἧς οὗ-
τος ἦτο κάτοχος· ἀφοῦ δὲ ἐπὶ τινα ἔτη τὸν
διετήρησεν οὕτω, τῷ ἔδωκεν ἔπειτα εἰς γά-
μον τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα, ἧς ἐκρυψε
παρ' αὐτοῦ τὴν μυστηριώδη καταγωγὴν.

Καιρὸν τινα ὁ Περάλης ἐζήσεν εὐτυχῆς
μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, ἀλλ' ἡμέραν τινα
αὕτη μετὰ τὴν ἐκπέσειν χροῶν τινῶν θρη-
σκευτικῶν εἶχεν ἀλλάξει τὰ ἐνδύματά της
ἐνώπιόν του. Ἀπερίγραπτος ἦν ἡ θλίψις,
τὴν ὁποίαν εἶχεν αἰσθανθῆ ὁ Περάλης, ὅταν
ἐπὶ τοῦ μηροῦ τῆς συζύγου αὐτοῦ παρετή-
ρησε τὴν ὀλεθρίαν ἐκείνην μέλαιναν κηλίδα·
μ' ὅλα ταῦτα προσεποιήθη ὅτι δὲν τὴν εἶδεν·
ὅσα δὲ καὶ ἂν δυσηρεστήθη ἐκ τῆς ιδέας
ὅτι ὁ Βραχμῶν, ἀπατήσας αὐτὸν τὸν συνέ-
ζευξε μετὰ τοιαύτης γυναικὸς, οὐδὲν μ' ὅλα
ταῦτα παράπονον ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὸν,
ἀλλὰ πάραυτα συνέλαβε τὴν ιδέαν νὰ δια-
λύσῃ τοσοῦτον ὀλεθρίου δεσμὸς· χωρὶς δὲ
μῆτε τὸν Βραχμῶνα μῆτε τὴν σύζυγον αὐ-
τοῦ νὰ εἰδοποιήσῃ ἀνεχώρησε λάθρα τῆς
οἰκίας.

Ὁ Βραχμῶν μὴ δυνάμενος νὰ ἐξηγήσῃ
τὴν ἀπροσδόκητον τοῦ Περάλη ἀναχώρη-
σιν, ὑπέθεσεν ὅτι ἡ θετὴ αὐτοῦ θυγάτηρ ἔ-
δωκεν αὐτῷ αἰτίας δυσαρσεκείας, διὸ τὴν
διέταξε νὰ τρέξῃ πάραυτα ὀπισθὲν του καὶ
νὰ πασχίσῃ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὴν συγ-
χώρησιν. Ἐπισπεύσασα ἡ δυστυχὴς γυνὴ
τὰ βήματα αὐτῆς ἐπλησίασε τὸν σύζυγόν
της καὶ διὰ τῶν δακρύων καὶ δεήσεών της
τὸν ἐπανεφέρεν εἰς τὴν οἰκίαν· ἀλλ' αὐτὸς
μὴ δυνηθεὶς νὰ νικήσῃ τὴν ἀποστροφὴν, ἣν
αὕτη τῷ ἐπροξένει, νύκτα τινα καθ' ἣν ἡ
σύζυγός του ἦν βεβουθισμένη εἰς τὸν ὕπνον,
ἀνεχώρησεν ἐκ νέου· ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν
μάτην προσεπάθησεν αὕτη νὰ τὸν ἐπανεύρη.

Ἐν τῇ ὀδοιπορίᾳ της, τυχοῦσα περιθάλ-

ψεως παρὰ τινος Βραχμῶνος, ὅστις εἶχεν
ἰδεῖ τὴν ἀπελπίσιαν της, ἠγαπήθη μεγά-
λως παρ' αὐτοῦ καὶ παρ' ἀπάσης τῆς οἰκο-
γενείας του· ὁ δὲ ἅγιος οὗτος ἄνθρωπος
ἀποθνήσκων διέταξε νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὴν
ἐν μέρος τῆς περιουσίας του ἀνάλογον πρὸς
τὸ τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκνων.

Ὅ,τι ἔλαβεν αὕτη ἐκ τῆς κληρονομίας
αὐτῆς τὸ ἔδαπάνησεν εἰς τὴν κατασκευὴν
καὶ διατήρησιν ἐνὸς Τσουλτρί (εἶδος ξενο-
δοχείου) (α). Αὐτοῦ διέμενον αὕτη περι-
θάλλουσα τοὺς ξένους· κατὰ δὲ τὰς ὥρας
τῆς ἀναπαύσεώς της σπουδάζουσα ἵνα τε-
λειοποιηθῆ εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἀ-
ρετὴν. Παρεκάλει πάντας τοὺς φιλοξενου-
μένους νὰ τὴν βοηθῶσι διὰ τῶν συμβου-
λῶν των καὶ νὰ τῇ διηγῶνται διάφορα
πράγματα, ἐξ ὧν νὰ δύναται νὰ ὠφεληθῆ·
αὕτη δὲ εἰς ἀνταλλαγὴν ἐδιηγεῖτο αὐτοῖς
τὴν ἱστορίαν τῆς ζωῆς της. Μεταξὺ τῶν
ξένων εὐρέθη ἡμέραν τινα ὁ Περάλης.

Αἱ θλίψεις τοσοῦτον εἶχον παραλλάξει
καὶ τοὺς δύο, ὅστε δὲν ἀνεγνωρίσθησαν. Ὁ
Περάλης ἔλαβεν ἐκ τῆς συζύγου αὐτοῦ τὰς
μεγαλητέρας περιποιήσεις· ὅταν δὲ ἤκουσε
καὶ αὐτὸς παρ' αὐτῆς τὴν διήγησιν τῶν δυ-
στυχημάτων καὶ τῶν σπουδῶν της, ἔμεινεν
ἐκπληκτος καὶ εὐχαριστημένος συνάμα, διότι
ἐπανεβλεπε τὴν ἐνάρετον καὶ σοφὴν ἐκείνην
γυναῖκα, ἣν δὲν εἶχε παύσει ἀγαπᾶν ἐκ βιά-
θους καρδίας· ἀλλ' ἡ πρόληψις εἶχε πλειο-
τέραν ἰσχὺν ἢ ὁ ἔρωσ ἐν τῇ ψυχῇ του, ὅθεν
προσεποιήθη ὅτι ἀπηυδακρῶς ὧν ἐπεθύμει ν'
ἀναπαυθῆ ἔπεσεν ἐπὶ κλίνης τινος, ἀλλ' ἦτο
ἄδύνατον νὰ κλείσῃ τὰ βλέφαρά του· ὅλην
τὴν νύκτα διήλθεν εἰς μεγίστην παραχύν.
Ἀποφασίσας ἐν τούτοις ν' ἀναχωρήσῃ ἵνα
ἀποφύγῃ τὸ προσκεκολλημένον εἰς τὴν
ὀλεθρίον αὐτοῦ ἔνωσιν μάλυσμα, ἠγέρθη περὶ
τὴν αὐγὴν, ἔλαβε τὴν ῥάβδον καὶ τὸν σακ-
κον του καὶ ἐγκατέλιπε κρυφίως τὸ Τσουλ-
τρί. Ἡ σύζυγος αὐτοῦ, ἧτις ἐνησχολεῖτο κατ'

(α) Τοιαῦτα ξενοδοχεῖα οἱ εὐσεβεῖς Ἴνδοι διατηροῦσι διὰ τοὺς ξένους καὶ ἔχουσι ἀνοικτὰ νύκτα
καὶ ἡμέραν.

ἐκείνην τὴν στιγμήν εἰς τὸ νὰ περιποιηθῆται τοὺς ξένους, οὓς οἱ Θεοὶ τῇ ἔπεμπον, εἶδεν αὐτὸν ἀπομακρυνόμενον μεγάλως βήμασι· φοβηθεῖσα δὲ μὴ τὸν δυσηρέστησεν εἰς τι, ἔδραμε κατόπιν αὐτοῦ, καὶ, « εἰς τί σὲ δυσηρέστησα; τῷ εἶπεν· ἐὰν σοὶ προσέκρουσα, πρέπει νὰ μὲ συγχωρήσῃς, καθότι τὸ ἔκαμα χωρὶς κακὴν πρόθεσιν· μοι ἐπεθυμίζεις φεῦ! μίαν τῶν θλιβερωτέρων τῆς ζωῆς μου περιστάσεων κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ὁ σύζυγός μου εἶχε φύγει ὅταν μ' ἐγκατέλειπεν.»

Ἡ φωνὴ τῆς, τὸ βλέμμα τῆς, αἱ κινήσεις τοῦ σώματός τῆς τοσοῦτον ἐξέφραζον τὴν μελαγχολίαν, ὥστε ὁ Περάλης μὴ δυνήθεις νὰ νικήσῃ τὴν συγκίνησίν του, ἔρριψεν ἐπὶ τῆς γῆς τὴν βάρδον καὶ τὸν σάκκον του καὶ σφίγγας αὐτὴν ἐπὶ τῆς φλεγούσης καρδίας του, « ἐγὼ εἰμαι ὁ σύζυγός σου! Ἄ! δὲν σὲ ἐγκατέλειπον διότι εἶχα παράπονα κατὰ σοῦ, ἢ διότι ὁ πρὸς σὲ ἔρωσ μου εἶχεν ἐλαττωθῆ, ὄχι, ἀλλὰ τὸ καθῆκον καὶ ἡ θρησκεία εἶχον πλειοτέραν ἐπ' ἐμοῦ ἰσχὺν καὶ ὤφειλον νὰ ὑπακούσω· ἀλλ' ἐπειδὴ σ' ἐπαναβλέπω τοσοῦτον ἐνάρετον καὶ πιστὴν, τοσοῦτον ἀγαθὴν καὶ ἀγαπητὴν, ἄς μὴ χωρισθῶμεν πλέον· ἐλθέ μετ' ἐμοῦ, ἀλλ' ὅτι σὲ διατάξω, πράττε χωρὶς νὰ ἐρωτᾷς περὶ τῆς αἰτίας. Πίστευσόν μοι, ὅτι, ἂν ποτὲ σοὶ ἐπιβάλω τι δυσχερὲς, εἶναι διότι οἱ Θεοὶ τὸ ἀπαιτοῦσιν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας. » Ἐκπλαγείσα αὕτη καὶ χαρὰν μεγίστην λαβοῦσα διότι ἀνεπίστως ἐπανεῦρε τὴν εὐτυχίαν τῆς, ὠρκίσθη ὅτι θέλει πράττει τυφλῶς, ὅτι αὐτὸς ἤθελε τῇ διατάξει.

Ὁ Περάλης ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν προσφιλεῖ αὐτοῦ καὶ ἐνάρετον σύζυγον, ἐξ ἧς ἔσχεν ἑπτὰ τέκνα. Κατὰ τὴν διαταγὴν ἣν τῇ εἶχε δώσει, ἐξέθεσεν αὕτη ταῦτα εἰς τὰ δάση καὶ τὰ ἐγκατέλειπεν εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν· οἱ Θεοὶ οὕτω ἀπήτην. Αὕτη εἶχε μὲν ὑποσχεθῆ νὰ ὑπακούσῃ, ἀλλ' ἡ μητρική τῆς καρδιά ἤτο πληγωμένη, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τῆς βεβρεγμένοι ὑπὸ δακρῶν· δὲν εἶχε τὴν δύναμιν ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τῶν φιλητάτων καὶ δυστυχῶν καρπῶν τῆς κοι-

λίας τῆς. Τὰ τέκνα ταῦτα, μόλις γεννηθέντα, εἶχον λάβει παρὰ τοῦ Οὐρανοῦ τὸ δῶρον τοῦ λόγου καὶ τῆς σοφίας, καὶ προσεπάθουν νὰ παρηγορήσωσι τὴν τεθλιμμένην αὐτῶν μητέρα. « Ὁ Θεὸς, ὅστις μᾶς ἐμόρφωσεν ἐν τῇ κοιλίᾳ σου, τῇ ἔλεγον, ὅστις μᾶς ἔθρεψεν, ὅστις μᾶς ἀνέθρεψε τοσοῦτω θαυμασίως μέχρι τῆς ἐλεύσεως ἡμῶν ἐν τῷ κόσμῳ, θέλει φροντίσει καὶ τώρα ὑπὲρ ἡμῶν· δὲς πίστιν εἰς αὐτὸν καὶ μὴ ἀμφιβάλλῃς περὶ τῆς ἀγαθότητός του. » Καὶ τρώντι, ὁ Θεὸς δὲν τὰ ἐγκατέλειπε· ἔπεμψεν εἰς τὰ δάση, ὅπου ταῦτα ἦσαν ἐκτεθειμένα, ἀνθρώπους καλοκἀγάθους, οἵτινες, παραλαβόντες αὐτὰ ἀνέθρεψαν ὡς ἴδια αὐτῶν τέκνα. Τὸ μὲν πρῶτον υἱοθετήθη παρὰ τινος πρίγκηπος, τὸ δεύτερον παρὰ γναφῆως τινος, τὸ τρίτον παρὰ ποιητοῦ τινος φιλοσόφου, τὸ τέταρτον παρὰ τινος τεχνίτου, τὸ πέμπτον παρὰ καλαθοποιοῦ τινος, τὸ ἕκτον παρὰ Βραχμᾶνος καὶ τὸ ἕβδομον παρὰ τινος παρία.

Αὕτη εἶναι ἡ κοινὴ τῶν Ἰνδῶν δοξασία περὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν αὐτῶν. Ἡ ἱστορία οὐδὲν θετικὸν περὶ αὐτῶν λέγει· ἰδίως μόνον λαλεῖ περὶ τῆς Ἀδιάρ, μιᾶς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ὅτι ἔζη κατὰ τὸν ἕννατον αἰῶνα Μ. Χ. αὕτη συνέγραψεν ἠθικὰ βιβλία, ἅτινα μέχρι τὴν σήμερον εἰσὶν ἐν χρῆσει εἰς τὰ κοινὰ τῶν Ἰνδιῶν σχολεῖα. Τὰ βιβλία ταῦτα εἰσὶ τὸ Ἄτισοῦτι, τὸ Κονσέντεν, τὸ Μουδουρσι, τὸ Ναδβαλι καὶ τὸ Καλί-Οὐλουκάν.

Ἴδου καὶ τινὰ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτῆς:

» Τίμα τὸν Πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

» Μὴ λησμονῆς ποτὲ τὰς ἀγαθοεργίας, ἃς σοὶ ἔκαμαν.

» Μάνθανε ὅσῳ εἶσαι νέος.

» Ἰπάκουε εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος σου.

» Δίωκε πάντοτε τὴν συναναστροφὴν τῶν ἐναρέτων ἀνθρώπων.

» Ὁμίλει περὶ Θεοῦ μετὰ σεβασμοῦ.

» Ἀγάπα τὸν πλησίον σου.

» Διατήρει τὴν θέσιν σου.

» Μὴ λέγῃς ποτὲ κακὸν διὰ τοὺς ἄλλους.

» Μὴ ἐμπαίξῃς οὐδένα διὰ τὰ σωματικὰ αὐτοῦ ἐλαττώματα.

» Μὴ καταδιώκῃς τὸν ἠττημένον ἐχθρόν σου.

» Πάσχισον ν' ἀποκτήσῃς μεγάλην ὑπόληψιν.

Ὁ καλλίτερος ἄρτος εἶναι ἐκεῖνος, ὃν ἀπολαμβάνει ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ.

» Ἄκουε τὰς συμβουλὰς τῶν σοφῶν.

» Ὅσῳ μανθάνει τις τοσοῦτω μᾶλλον λαμβάνει τὴν εὐκολίαν τοῦ μανθάνειν.

» Ἡ παιδεία εἶναι ὁ μᾶλλον διαρκὴς θυσουρός.

» Προτιμώτερον νὰ ἦσαι ἄλαλος ἢ ἀμαθής.

Ὁ ἀληθὴς τῆς σοφίας σκοπὸς εἶναι νὰ διακρίνῃ τις τὸ καλὸν τοῦ κακοῦ.

» Μὴ γενῆς αἰτίος νὰ ἐρυθριάσωσιν οἱ γονεῖς σου.

» Ὅ,τι μανθάνῃ τις ἐν τῇ νεαρόᾳ αὐτοῦ ἡλικίᾳ εἶναι τοσοῦτω διαρκὲς, ὅσῳ καὶ τὰ ἐγκεχαραγμένα ἐπὶ τοῦ λίθου γράμματα.

» Ὁ σοφὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις γνωρίζει ἑαυτόν.

» Τὰ βιβλία σου ἔστωσαν οἱ καλλίτεροί σου φίλοι.

» Καὶ ὅταν φθάσῃς εἰς τὸ ἑκατοστὸν τῆς ἡλικίας σου ἔτος πάσχισε πάλιν νὰ μανθάνῃς.

» Ἡ σοφία εἶναι στερεὰ καὶ ἐπὶ τοῦ κινητοῦ αὐτοῦ ὠκεανοῦ.

» Μὴ ἀπατᾷς μήτε τὸν ἐχθρόν σου.

» Ἡ σοφία εἶναι θησαυρὸς, ὅστις παντοῦ ἔχει τὴν ἀξίαν του.

» Ἡ μετριοφροσύνη εἶναι ὁ καλλίτερος κόσμος εἰς τὴν γυναῖκα.

» Ἡ καλλιτέρα κατοικία εἶναι ὁ ἴδιος τοῦ ἀνθρώπου οἶκος.

» Ὁμίλει μετὰ γλυκύτητος καὶ εἰς τὸν πτωχὸν ἀκόμη.

» Εὐχαριστώτερον εἶναι νὰ συγχωρῇ τις ἢ νὰ ἐκδικηθῆται,

» Ὁ καλλίτερος στολισμὸς μιᾶς οἰκογενείας εἶναι ἡ ὁμόνοια.

» Ἐτοίμασον πρῶτον τὸ ἄροτρον, εἶτα φροντίσεις περὶ τῶν βοῶν.

» Τὸ παίγνιον καὶ αἱ ἔριδες φέρουσι τὴν δυστυχίαν.

» Δὲν ὑπάρχει ἀληθὴς ἀξία ἄνευ τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀρετῆς.

» Τὸ τιμᾶν τὴν ἑαυτοῦ μητέρα εἶναι τὸ μεγαλύτερον σέβας, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ δεῖξῃ τις πρὸς τὸν Θεόν.

» Ἵπνος ἡσυχος δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ καθαρᾶς συνηδεύσεως.

» Δὲν εὐρίσκει πάντοτε γάλα διὰ νὰ πῖνῃ τις· πρέπει νὰ συμμορφοῦται μετὰ τὰς περιστάσεις.

» Πράττει ἐναντίον τῶν συμφερόντων αὐτοῦ, ὅστις δὲν τηρεῖ τὸν λόγον του.

ΑΙ AMAZONESΣ.

Ἡ λέξις *αμαζών* εἶναι σύνθετος ἐκ τοῦ στερητικῆς *α* καὶ *μαζός* (μαστός), ἀνεῦ μαστοῦ. Λέγουσιν ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐκοπτον ἢ ἔκαον τὸν δεξιὸν τῶν μαστῶν αὐτῶν· καὶ τινες νομίζουσιν ὅτι ἔπραττον αὐταὶ τοῦτο ἵνα μὴ θηλάσωσι τὰ τέκνα των· ἀλλὰ τὸ βεβαιότερον εἶναι, ὡς λέγει ὁ Ἱπποκράτης καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὅτι αὐταὶ ἔκοπτον τὸν ἕνα μαστὸν ἵνα δώσωσι πλειοτέραν ἰσχὺν εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ ἵνα μὴ ἐμποδίζωνται εἰς τὸ ἀκόντισμα. Αὕτη εἶναι ἡ κοινῶς παραδεδεγμένη ἐτυμολογία τῆς λέξεως ταύτης. Τινὲς ἠθέλησαν νὰ δώσωσι καὶ ἄλλας ἐξηγήσεις· καὶ πρῶτον ὁ Σέροβιος λέγει, ὅτι ἡ λέξις αὕτη εἶναι σύνθετος ἐκ τοῦ *ἄμα* καὶ *ζάω*, δηλαδή ὅτι ἔζων ὅλαι δμοῦ καὶ μόναι ἄνευ ἀνδρῶν.—Ἄλλοι, ἐκ τοῦ *ἄμα* καὶ *ζώνη*, ὅτι αὐταὶ ἔφερον ζώνην καὶ ὄπλα ὡς οἱ ἄνδρες.

Κατὰ τὸν Βrosses, αἱ Ἀμαζόνες κατ-
 ὤκησαν τὴν Ἀλβανίαν παρά τὰς πηγὰς τοῦ
 ποταμοῦ Ἀλαζονίου, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ
 ἔλαβον τὴν ὀνομασίαν ταύτην. Οὗτος προσ-
 θέτει ὅτι αἱ Ἀλαζόνες, ἢ κατὰ τὸν Ὀμηρον
 Ἀλιζόνες, ἦλθον πρὸς βοήθειαν τῶν Τρώων
 μετὰ τοὺς Παφλαγῶνας· καὶ τοῦτο, λέγει,
 εἶναι ἀπόδειξις ὅτι τὸ Σκυθικὸν αὐτὸ ἔθνος
 τῶν Ἀλαζόνων, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Τρω-
 ῖκοῦ πολέμου κατῴκησεν εἰς Θεμισκύραν,
 πόλιν, κειμένην ἐπὶ τῶν ὀρίων τῆς Παφλα-
 γονίας. Ἐξηγεῖ δὲ τὴν λέξιν ἀλιζῶν ὡς ἐ-
 ξῆσις ποταμὸς ἐξ ἀλμυροῦ ὕδατος· ἐκ τοῦ
 ὄνα ἢ ὄνις (ποταμὸς) εἰς πολλὰς ἀρχαίας
 γλώσσας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως ἀ.α.

Ὁ Lefebvre de Villebrune νομίζει ὅτι
 ἡ ῥίζα τῆς λέξεως ἀμαζῶν εἶναι ἐκ τοῦ ἐ-
 βραϊκοῦ ἀμῆτις, (ισχυρὸς, γενναῖος).

Ὁ Γ. Βάχτερος λέγει, ὅτι ἡ λέξις αὕτη
 εἶναι σύνθετος ἐκ τῶν Σεροβικῶν λέξεων
 μέεζ, (ξίφος) καὶ ζῶνα, (γυνή).

Ὁ Φρέρετος εἰκάζει, ὅτι εἶναι σύνθετος
 ἐκ τῶν Καλμουικῶν λέξεων ἐμέ ἢ ἀεμέ,
 (γυνή), καὶ τσαῖνε (ἄριστος, ἕξοχος, ἢ μάλ-
 λον ἡρώης).

Αἱ Ἀμαζόνες ἦσαν ἔθνος γυναικῶν μάχι-
 μον, τὸ ὁποῖον κατῴκει περὶ τὸν Θερω-
 δοντα ποταμὸν, γῶραν τινὰ τῆς Καππα-
 δοκίας καὶ τοῦ Πόντου, ἧς πρωτεύουσα ἦ
 Θεμισκύρα. Κατὰ δὲ τὸν Ἡρόδοτον περὶ
 τὴν Μαϊωτιδα λίμνην.—Ὁ Στραβὼν ἀμφι-
 βάλλει περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν, καὶ με-
 τὰ τὸ ἄλλων λέγει, «τίς γὰρ ἂν πιστεύσειεν
 ὡς γυναικῶν στρατὸς, ἢ πόλις, ἢ ἔθνος
 » συσταίη ἂν ποτε χωρὶς ἀνδρῶν, καὶ οὐ
 » μόνον γε συσταίη, ἀλλὰ καὶ ἐφόδους ποι-
 » ἦσαιτο ἐπὶ τὴν ἄλλοτρίαν, καὶ κρατήσειεν
 » οὐ τῶν ἐγγύς μόνον, ὥστε καὶ μέχρι τῆς
 » νῦν Ἰωνίας προσελθεῖν· ἀλλὰ καὶ διαπόν-
 » τιον στείλαιτο στρατιάν μέχρι τῆς Ἀτ-
 » τικῆς; Τοῦτο γὰρ ὅμοιον, ὡς ἂν εἴ τις
 » λέγει, τοὺς μὲν ἄνδρας γυναικας γερονέ-
 » ναι τοὺς τότε, τὰς δὲ γυναῖκας ἄνδρας.»

Αἱ Ἀμαζόνες εἶχον ἴδιον βασίλειον καὶ
 ἐδίους νόμους, βῆ ἐπιτρέπουσαι εἰς τοὺς

ἄνδρας νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὴν γῆν αὐτῶν·
 ἀλλ' ὅταν ἤθελον νὰ συλλάβωσι προσήρ-
 χοντο εἰς τὴν γῆν τῶν γειτόνων καὶ συν-
 ευρίσκοντο μετὰ ἀνδρῶν. Ἀνέτρεπον δὲ
 μόνον τὰ θηλυκὰ αὐτῶν τέκνα, διδάσκου-
 σαι αὐτοῖς τὸν πόλεμον. Τὰ ἄρρενα τὰ
 ἐγκατέλειπον.

Λέγουσιν ὅτι αὐταὶ ἐξέτεινον τὰς κατα-
 κτήσεις αὐτῶν μέχρι τῶν ὀρίων τῆς Ἀσσυ-
 ρίας καὶ τῆς Τανάϊδος, καὶ ἔκτισαν τὴν
 Ἐρεσον, τὴν Σμύρνην καὶ τὴν Μαγνησίαν.

Βασίλισσαι αὐτῶν ἦσαν ἡ Ἰππολύτη ἢ
 Ἀντιόπη, ἣν ἐπολέμησεν ὁ Θησεὺς καὶ αἰχ-
 μαλωτίσας ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς τὸν Ἰππό-
 λυτον. Ἡ Πενθεσίλεια, ἣ ἐλθοῦσα εἰς βο-
 ῆθειαν τῶν Τρώων ἐπὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέ-
 μου καὶ φονευθεῖσα παρά τοῦ Ἀχιλλέως·
 Ἡ Τώμυρις, βασίλισσα τῶν Μασσαγετῶν,
 ἧτις, φονευθέντος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς δολίως
 ὑπὸ τοῦ Κύρου, νικήσασα καὶ φονεύσασα
 αὐτὸν, ἐβύθισε τὴν ἀποτραπηθεῖσαν αὐτοῦ
 κεφαλὴν εἰς ἀσκὸν πλήρη αἵματος, καὶ τῷ
 εἶπε: «Σὺ μὲν ἐμέ ζῶουσάν τε καὶ νικῶ-
 » σάν σε μάχη ἀπώλεσας παῖδα τὸν ἐμὸν
 » ἐλὼν δόλω, σὲ δ' ἐγὼ, κατὰ περ ἠπει-
 » λησα, αἵματος κορέσω» (α). Ἡ Θάληστρις,
 ἧτις ὑπῆγε πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Κατὰ τὸν Η'. αἰῶνα ὑπῆρχαν εἰς Βοε-
 μίαν ἀληθεῖς Ἀμαζόνες, ἔχουσαι ἐπὶ κεφα-
 λῆς αὐτῶν τὴν Λιβούσαν καὶ τὴν Βλάσταν.
 Ἐπὶ οὐκὼ ἔτη ἡ Βλάστα, μετὰ τὸν θάνα-
 τὸν τῆς Λιβούσης, ἦν ὁ τρόμος τῆς Βοε-
 μίας. Αὕτη ἠθέλησε τὸ 735 νὰ σχηματίσῃ
 βασίλειον ὑπὸ γυναικῶν κατῴκησε δὲ με-
 τὰ τοῦ στρατοῦ αὐτῆς τὸ ὄρος Βιδωβλέ.
 Δὲν εἶχε δεχθῆ τὰς συνθήκας τῆς εἰρήνης,
 ἀς εἶχε προτείνει αὐτῇ ὁ βασιλεὺς Πρζε-
 μίσλαος, ἀλλ' ἐξέδωκε κώδικα, δι' οὗ ἔλεγε
 ὅτι οἱ ἄνδρες εἰσὶ κατώτεροι τῶν γυναικῶν
 καὶ πρέπει νὰ ὄσιν ἐξαχρώμενοι αὐτῶν.

Τὸ φρούριον τοῦ Βιδωβλέ ἐκυριεύθη ἐξ
 ἐφόδου παρά τοῦ βασιλέως τῆς Βοεμίας· ἡ
 δὲ Βλάστα ἐφονεύθη πολεμοῦσα γενναίως.

(α) Ἡρόδοτος.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΘΕΑΝΟΥΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΗΝ ΑΥΤΗΣ ΕΥΒΟΥΛΗΝ.

Μανθάνω ὅτι ἀνατρέφεις τὰ τέκνα
 σου μετὰ μεγίστης μαλθακότητος· τὸ
 καθῆκον τῆς μητρὸς δὲν εἶναι νὰ συ-
 νειθίζῃ τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς τὴν ἡδυπά-
 θειαν ἀλλ' εἰς τὴν ἐγκράτειαν· θέλουσα
 νὰ φανῆς πρὸς αὐτὰ συμπαθητικὴ,
 πρόσεξε μὴ γίνης ἐπικίνδυνος κόλαξ.
 — Τὰ συνειθίζεις εἰς τὴν μαλθακό-
 τητα, ἣν δὲν θέλουσι ποτε δυνηθῆ ν'
 ἀπομάθωσι· τοῖς ἐμπνέεις τὴν ἰδέαν
 τῶν ἡδονῶν καὶ νομίζεις ἴσως, ὅτι θέ-
 λουσι ποτε δυνηθῆ νὰ ὑποφέρωσι τὴν
 δυσυχίαν. Ἄ! φιλάτη μου Εὐβούλη,
 νομίζεις ὅτι οὕτω τὰ ἀνατρέφεις κα-
 λῶς ἐνῷ σὺ τὰ διαφθείρεις! Διαφθεί-
 ρεις τὰ τέκνα σου ὅταν προδιαθέτῃς
 τὴν καρδίαν αὐτῶν εἰς τὴν ἡδυπάθειαν,
 τὸ δὲ σῶμά των εἰς τὴν μαλθακότη-
 τα, ὅταν καταστρέφῃς τὴν ἐνεργητι-
 κότητα τῆς ψυχῆς των καὶ καθιστᾷς
 τὸ σῶμα ἀνίκανον εἰς τὸ νὰ ὑποφέρῃ
 τὰς ἐλαχίστας κακουχίας· πῶς! δὲν
 καταστρέφονται τὰ παιδία ὅταν γίνω-
 σι μικρόφυγα καὶ ἀδρανῆ;

Ἄς συνειθίσωσι νὰ υπερνικῶσι τὰς
 δυσκολίας καὶ τοὺς κινδύνους· μίαν
 ἡμέραν θέλουν γνωρίσει τοὺς μόχθους,
 μίαν ἡμέραν θέλουν γνωρίσει τὰς ὀ-
 δύνας. Ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ γίνωσι ταῦτα
 δούλοι, δίδαξον αὐτοῖς νὰ μὴ νικῶνται
 ποτέ· εἰς τὴν ἡλικίαν των εἰς πάντα
 συνειθίζουσιν εὐκόλως· μὴ τὰ συνει-
 θίζῃς νὰ λέγωσιν ὅσα ἂν ἔχωσι κατὰ
 νοῦν, μὴ τὰ συνειθίζῃς νὰ εὐχαριστῶσι
 πάσας αὐτῶν τὰς ὀρέξεις. . .

Δυσκολεύομαι νὰ πιστεύσω ὅτι τρέ-
 μεις ὅταν ἀκούσης τὰ τέκνα σου
 κλαίοντα, ὅτι ἡ μεγαλύτερα σου εὐ-
 χαρίστησις εἶναι νὰ τὰ κάμῃς νὰ γε-
 λάσωσιν, ὅτι ἔχεις τὴν ἀδυναμίαν νὰ
 γελάσῃς ὅταν σὲ ὑβρίζωσι, σὲ τὴν μη-
 τέρα των, καὶ ὅταν τύπτωσι τὴν προ-
 φὸν αὐτῶν! Μανθάνω ὡσαύτως, ὅτι
 προσπαθεῖς μετὰ μεγάλης προσοχῆς
 νὰ τὰ δροσίξῃς τὸ θέρος καὶ νὰ τὰ
 θερμαίνῃς τὸν χειμῶνα. Ἴνα εὐχαρι-
 στήσης τὰς ιδιοτροπίας των, εἶσαι ἐ-
 τοίμη νὰ κάμῃς ὅ,τι ζητήσωσι. Τὰ τέ-
 κνα τῶν πτωχῶν οὕτω δὲν ἀνατρέφον-
 ται· δὲν τρέφονται μετὰ τοσαύτης προ-
 σοχῆς, καὶ μ' ὅλα ταῦτα χαίρουσι κα-
 λητέραν ὑγείαν, ἔχουσι πλείωτέραν
 εὐρωστίαν. . . Μὴ ἐπιθυμῆς νὰ μορ-
 φώσης Σαρδαναπάλους καὶ νὰ ἀφανί-
 σῃς τὴν ἀνδρικήν τῆς οἰκογενείας σου
 ῥώμην; . . . Εἰπέ μοι λοιπὸν, φιλά-
 τη μου Εὐβούλη, τί ἐλπίζεις ἀπὸ τὸ
 παιδίον, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει νὰ κλαίῃ
 ὅταν βραδύνωσι νὰ τῷ δώσωσι νὰ φά-
 γῃ, τὸ ὁποῖον δὲν τρώγει ἂν δὲν τῷ
 δώσωσι τὰ καλλήτερα φαγητὰ, τὸ ὁ-
 ποῖον πίπτει εἰς χαύνωσιν ὅταν θερ-
 μανθῆ πολὺ καὶ τρέμει εἰς τὸ ἐλάγι-
 στον ψῦχος, τὸ ὁποῖον δυσαρεστεῖται
 ὅταν δὲν προλαμβάνωνται αἱ ἐπιθυμίαι
 του, τὸ ὁποῖον ἐδόθη εἰς τὴν μαλθακό-
 τητα καὶ δὲν ἔλαβεν εἰμὴ ἔξεις ἐκτε-
 θηλυμένας;

Ἔσο βεβαία ἴσθι ἡ μαλθακὴ ἀνα-
 τροφή δὲν γεννᾷ εἰμὴ δούλους. Ἄν
 ἐπιθυμῆς νὰ γίνωσι τὰ τέκνα σου ἄν-
 θρωποι, ἀπομάκρυνον ἀπ' αὐτῶν τὴν
 τρυφηλότητα· ἡ ἀνατροφή αὐτῶν πρέ-
 πει νὰ ἦναι αὐστηρά· νὰ ὑποφέρωσι
 καὶ τὸ ψῦχος καὶ τὴν θερμότητα, τὴν
 δίψαν καὶ τὴν πείναν· νὰ μάθωσι νὰ

περιποιῶνται τοὺς ὁμοίους των καὶ νὰ ἦναι καὶ αὐτοὶ εὐάρεσκοι, νὰ σέβωνται τοὺς ἀνωτέρους των, κτλ. οὕτω θέλεις τοῖς ἐμπνεύσει τὴν ἀγνότητα τῶν ἡθῶν καὶ τὴν ἀληθῆ εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων.

ΕΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΝΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΦΙΛΗΝ ΑΓΤΗΣ
ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΗΝ.

Ἐμαθον μὲ μεγίστην μου θλίψιν, φιλάττη μου Νικοστράτη, περὶ τῶν παρεκτροπῶν τοῦ συζύγου σου. Αὐτὸς ἐράται ἐταίρας τινος. Πόσον εἰσὶν ἄξιοι λύπης οἱ κυριευθέντες ὑπὸ τοῦ κακοῦ αὐτοῦ ἄνδρες! Αἱ γυναῖκες αὐταὶ ἔχουσιν ἰδιάν τινα τέχνην νὰ συλλαμβάνωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ δίκτυά των, νὰ τοὺς διατηρῶσιν εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν καὶ νὰ μετατρέπωσιν τὸν νοῦν ἄλλὰ καὶ ὁ ἰδικός σου δὲν εὐρίσκεται εἰς καλλίτεραν κατάστασιν· εἶσαι ζηλότυπος, κατατήκεσαι ὑπὸ τῆς θλίψεως, ὁ νοῦς σου τρέφει σχέδια ἐκδικήσεως.

Σκέφθητι καλῶς, φιλάττη μου Νικοστράτη, ὅτι κακῶς πράττεις. Ἡ ἐνάρετος γυνὴ δὲν γίνεται ἡ φύλαξ τοῦ συζύγου αὐτῆς, ἀλλὰ διατελεῖ οὔσα σύντροφος αὐτοῦ· ἡ δὲ πιστὴ σύντροφος ὑποφέρει μετὰ καρτερίας καὶ τὴν παραφροσύνην ἀκόμη τοῦ συντρόφου, ὃν ἡ τύχη τῆ ἔδωκε.

Πρὸ πάντων μὴ αὐξάνῃς τὸ κακὸν δι' ἄλλων κακῶν, μήτε μίαν μανίαν δι' ἄλλης μεγαλητέρας· τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον δὲν φουᾶ τις σβύνει μόνον· τὸ γυτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰ πάθη, ἂν τὰ πολεμήσης ἐρεθίζονται, ἂν δὲν δώσης προσοχὴν εἰς αὐτὰ κατευνάζονται...

Ἐνόησον τὴν ἀπερὶσχεψίαν σου· ὁ σύζυγός σου προσπαθεῖ νὰ κρύψῃ ἀπὸ σοῦ τὴν ἀτιμίαν, ἣν σοὶ προστρίβει καὶ σὺ ἔχεις τὴν ἀνοησίαν νὰ δεικνύης πρὸς αὐτὸν ὅτι ἔχεις γνῶσιν αὐτῆς! Δὲν ἐννοεῖς ὅτι οὕτω ἀφαιρεῖς τὸ κάλυμμα, καὶ τότε θέλει σὲ ἀτιμάσει φανερά; Ἐπιστήριζον τὸν ἔρωτά σου οὐχὶ ἐπὶ τῶν περιποιήσεων, ἄς σοὶ κάμνουσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς τιμιότητος· αὐτὴ μόνη εἶναι τὸ θέλγητρον τοῦ συζυγικοῦ δεσμοῦ.

Ἄν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἦναι ἐντελῶς διεφθαρμένος, δὲν δύναται ποτὲ νὰ διατηρήσῃ ἐπὶ πολὺ τὴν ἀφοσίωσιν του πρὸς γυναῖκα εὐκαταφρόνητον, θέλει ἀπομακρυνθῆ μετ' οὐ πολὺ ἀπὸ τῶν ἀξιοποιῶν καὶ καταστρεπτικῶν αὐτοῦ παρεκτροπῶν. Ὁ σύζυγός σου ταχέως θέλει ἐννοήσῃ, ὅτι καταστρέφει ἑαυτὸν, ὅτι παρ' ὀλίγον θέλει ἀπολέσει τὴν ὑπόληψίν του· ἡ ὀρθὴ αὐτοῦ κρίσις θέλει τὸν κάμει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν εὐθειαν ὁδόν· θέλει ἐννοήσῃ τὸ ἁμάρτημά του καὶ τὸν κρημνὸν, εἰς ὃν πλησιάζει νὰ πέσῃ· τὰ δικαιώματα τῆς συζύγου του θέλουσι τὸν ἀνακαλέσει παρ' αὐτῆ· τότε θέλει σὲ ἐκτιμῆσει καὶ σοὶ ἀποδώσει τὸ δίκαιον· δὲν θέλει δυναθῆ νὰ ὑποφέρῃ τὸ ὄνειδος τῆς παρελθούσης αὐτοῦ διαγωγῆς· θέλεις τὸν ἐπανίδει μεταμελημένον, ἄξιον σοῦ καὶ τῆς ἀγάπης σου.

Πρὸ πάντων, φιλάττη μου Νικοστράτη, ἄφες εἰς τὰς ἐταίρας μίαν τέχνην, ἣτις ταῖς ἀνήκει. Ἡ φρόνησις, ἡ πίστις, αἱ οἰκιακαὶ ἀσχολίαι, ἡ πρὸς τὰ τέχνα στοργή, αἱ πρὸς τοὺς φίλους τοῦ συζύγου αὐτῆς περιποιήσεις, ἰδοὺ τίνα εἰσὶ τὰ καθήκοντα τῆς ἀληθοῦς ἀξιοτίμου γυναικός. Ἐρυθριᾷ ὅταν

προδοθῆ ἡ ζηλοτυπία αὐτῆς διὰ μίαν ἐταίραν. Ἡ εὐγενεστέρα ζηλοτυπία εἶναι, ὅταν ἡ γυνὴ θεωρῆ ὡς ἀντιζήλους αὐτῆς τὰς μάλιστα ἐναρέτους γυναῖκας. . . Μὴ εἶσαι μνησίκακος, ἀλλ' ἔσο πάντοτε ἐτοίμη εἰς συνδιαλλαγὴν. Σκέφθητι, ὅτι ἡ ἰλαρότης αὐτῆ τῶν ἡθῶν ἐμποιεῖ τὴν ἐπιείκειαν καὶ αὐτοῖς ἡμῶν τοῖς ἐχθροῖς· αὐτὴ μόνη μᾶς περιποιεῖ τιμὴν, αὐτὴ μόνη μᾶς καθιστᾷ καὶ αὐτῶν τῶν συζύγων ἡμῶν ἰοχυροτέρας, καὶ μᾶς δίδει ἐπ' αὐτῶν ἀπερίοριστον ὑπεροχὴν. Ἐκλεξον ἐν τῶν δύο, ἢ φέρε εἰς θέσιν τὸν σύζυγόν σου νὰ σὲ σεβασθῆ ἢ δέχθητι νὰ ὑπηρετήσῃς ταπεινῶς τὸν κύριόν σου.

Ἐν μέσον σοὶ ἀπολείπεται ἵνα τῷ ἀπευθύνῃς σωτηρίου ἐπιπλήξεις, τὸ δὲ μέσον αὐτὸ εἶναι ἡ ἀρετὴ σου· δι' αὐτῆς δύνασαι νὰ τὸν φέρῃς εἰς θέσιν νὰ ἐρυθριάσῃ δι' αὐτῆς ὀφείλεις νὰ τὸν ἀναγκάσῃς ἵνα ἐξαιτήσῃται συγγνώμην· θέλει σὲ ἀγαπήσει πλειότερον, ὅταν ἐννοήσῃ πόσον ἦτο ἄδικος, ὁπόσων φιλοφροσυνῶν ἦσο ἀξία καὶ ὁπόση μεγάλη ἦτο ἡ ζημία, ἣν ἐκινδύνευε νὰ ὑποστῆ ἂν ἐσπερεῖτο τὴν ἀγάπην σου. Μετὰ τὴν ἀσθένειαν ἐκτιμᾷ ὁ ἄνθρωπος κάλλιον τὴν ἀξίαν τῆς υἱείας! . . .

Δὲν θέλεις ν' ἀκολουθήσῃς τὰς συμβουλὰς μου; πολὺ καλὰ! ἄφες ἑαυτὴν εἰς ὄλην τὴν ὁρμὴν τῆς ζηλοτυπίας σου. Τὸ πνεῦμα τοῦ συζύγου σου πάσχει, δεῖξον ὅτι καὶ τὸ ἐδικόν σου δὲν εἶναι ἦττον ἀσθενές· κινδυνεύει ν' ἀπολέσῃ τὴν ὑπόληψίν του, ἀπόλεσον καὶ σὺ τὴν ἐδικὴν σου· ἀμεριμνᾷ περὶ τῆς χρηματικῆς του καταστάσεως, βοήθησον αὐτὸν νὰ τὴν καταστρέψῃ· τιμώρησον ἑαυτὴν, νομίζουσα ὅτι τι-

μωρεῖς ἐκείνον, ἢ μᾶλλον ἐγκατάλιπε αὐτὸν, διαζεύχθητι ἀπ' αὐτοῦ, λάβε ἄλλον σύζυγον, ὅστις θέλει σοὶ εἶναι καὶ αὐτὸς ἀπιστος, καὶ ὃν θέλεις ὡσαύτως ἐγκαταλείψει. Ὅχι, φιλάττη μου Νικοστράτη, μὴ καταντήσῃς εἰς ταύτην τὴν ὑπερβολὴν· κατεύνασον τὰς θλίψεις τῆς καρδίας σου, ὑπόμεινε αὐτὰς μετὰ καρτερίας· αὐτὸ εἶναι τὸ μέσον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τὰς κατευνάσῃ.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΠΡΟΔΙΕΓΝΩΣΜΕΝΟΙ.

Τὸ 913 ὁ Ὀλεγ μέγας Δούξ τῆς Ῥωσσίας εἶχεν ἵππον, ὃν ἀπὸ τινος καιροῦ δὲν ἤθελε πλέον νὰ ἱππεύσῃ, καθότι ἡμέραν τινα, ἰδὼν αὐτὸν μάγος τις ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ Ὀλεγ περὶ τῆς τύχης του, εἶχεν εἶπει πρὸς αὐτὸν, « Πρίγκηψ, ὁ ἵππος » οὗτος, ὃν πολὺ ἀγαπᾷς, θέλει γίνεαι » αἴτιος τοῦ θανάτου σου. » Ὁ Ὀλεγ λυπηθεὶς, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, « δὲν θέλω τοῦ λοιποῦ μήτε νὰ ἱππεύσω αὐτὸν τὸν ἵππον μήτε νὰ τὸν ἴδω. » Καὶ πάραυτα διέταξε νὰ θέσωσιν αὐτὸν εἰς ἴδιον σταῦλον, νὰ τὸν τρέφωσιν αὐτοῦ χωρὶς ποτὲ νὰ τὸν ἀφήσωσι νὰ ἐξέλθῃ. Μετὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ εἰς Κίεβον ἐκ τῆς κατὰ τῶν Ἑλλήνων μάχης, καὶ μετὰ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς προφητείας, ἠρώτησε τὸν ἱπποκόμον αὐτοῦ περὶ τοῦ ἵππου, ὅστις, κατὰ τὴν προφητείαν ἐμελλε νὰ τῷ προξενήσῃ τὸν θάνατον· ὁ ἱπποκόμος ἀπεκρίθη, ὅτι ὁ ἵππος ἀπέθανε. Τότε ὁ Ὀλεγ ἤρχισε νὰ γελάει καὶ νὰ χλευάζῃ τὸν ψευδοπροφήτην. « Ὅσα προφη-

» τεύουσιν οἱ μάγοι οὗτοι, εἶπεν, εἰσι
» ψεύδη παχυλά: ὁ ἵππος μου ἀπέθανε
» ἐγὼ δὲ ζῶ εἰσέτι. » Τότε ἠθέλησε
» νὰ ἴδῃ τὰ ὀστέα τοῦ ἵππου. Πλησιάζας
» εἰς αὐτά, « αὐτὸ εἶναι τὸ ζῶον τὸ ὀ-
» ποῖον ἤθελε μοι προξενήσει τὸν θά-
» νατον; » εἶπε, καὶ ἐκτύπησε μὲ τὸν
» πόδα ἐπὶ τοῦ κρανίου τοῦ ἵππου· ἀλλ'
» αἴφνης ὄφρις τις ἐξῆλθε τοῦ κρανίου
» καὶ ἔδακε τὸν πόδα τοῦ δουκός, ὅστις
» ἀπέθανεν ἐκ τῆς πληγῆς ἐκείνης.

Τὸ 1312, λέγει ὁ Μαρτίνος, Φερ-
» δινάνδος Α'. Βασιλεὺς τῆς Καστίλλης
» διέταξε νὰ φυλακίσωσι δύο ἀδελφοὺς,
» τὸν δὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην Καρβα-
» ζάλ, οὓς εἶχον διαβάλει ὡς φονεύσαν-
» τας Κύριον τινὰ ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Βε-
» ναβιδῶν εἰς Βαλάνσην, καθ' ἣν στιγμήν
» ἐξῆρχετο οὗτος τῶν ἀναχτόρων. Ἀκρι-
» βῶς ἠγγύουσι τίνες ἦσαν οἱ φονεῖς, καὶ
» χωρὶς νὰ ἐξετάσωσιν ἂν τῶντι ἦσαν
» οἱ δύο ἀδελφοὶ Καρβαζάλ, ἐφυλάκι-
» σαν αὐτοὺς, εἰς δὲ τὴν φυλακὴν τοὺς
» μετεχειρίσθησαν μεθ' ὅλης τῆς αὐστη-
» ρότητος τῶν νόμων. Οὗτοι μ' ὅλας
» τὰς προσπάθειάς των δὲν ἠδυνήθησαν
» νὰ πείσωσι τοὺς δικαστὰς αὐτῶν περὶ
» τῆς ἀθωότητός των. Ἐκηρύχθησαν ὡς
» ἐγκληματῆται ἐσχάτης προδοσίας καὶ
» κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον. Οὐδεὶς
» ἐτόλμησε νὰ ὀμιλήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν,
» φοβηθεὶς τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως.

Ἐνῶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐβάδιζον πρὸς
» τὸν θάνατον, ἐκραύγασαν ὅτι ἀπέθνη-
» σκον ἀθῶοι· περὶ δὲ τῆς ἀθωότητος
» αὐτῶν ἔφερον μάρτυρας τὸν οὐρανόν,

τὴν γῆν καὶ αὐτὸν τὸν Θεόν· προσθέ-
» τοντες ὅτι, ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς εἶναι
» κωφὸς εἰς τὰς δικαίας αὐτῶν κραυγὰς,
» ἀνέθετον τὴν δίκην των εἰς τὸ δικα-
» στήριον τοῦ Ὑπερτάτου δικαστοῦ, ἐ-
» νώπιον τοῦ ὁποῖου προσεκάλουν τὸν
» βασιλέα νὰ ἐμφανισθῇ μετὰ τριάκοντα
» ἡμέρας.

Ἀκριβῶς τὴν τριακοστὴν ἡμέραν
» ὁ βασιλεὺς ἀπέθανε. Καὶ τινες θεώ-
» ρησαν ὡς αἰτίαν τοῦ θανάτου του τὰς
» πολλὰς αὐτοῦ εἰς τὰ ποτὰ καταχρή-
» σεις· ἄλλοι, ὡς δικαίαν τιμωρίαν διὰ
» τὸν ἀδίκον θάνατον τῶν ἀδελφῶν
» Καρβαζάλ.

Ἐκ τούτου προέκυψεν ἡ ἐπωνυμία,
» ἣν ἔδωκαν εἰς τὸν Φερδινάνδον, ἐπω-
» νομάσαντες αὐτὸν, ὁ Δὸν Φερδι-
» νάνδος, ὁ ῥητὴν ἡμέραν
» προσκληθεὶς εἰς τὸ δικα-
» στήριον (α).

—0=0—

Η ΖΩΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΛΑΙΝΙΟΝ.

Ἡ ζῶη, ὅ,τι καὶ ἀνῆται
» τὸ δῶρον αὐτὸ τῆς φύσεως, εἶναι πολὺ
» ἀβέβαιον καὶ ἀσταθὲς πρᾶγμα· καὶ εἰς
» ἐκείνους ἀκόμη, οἵτινες τὴν διατήρη-
» σαν πολὺν καιρὸν, ἢ διάρκειά της ἦτο
» μικρὰ, καὶ πρὸ πάντων ἂν οὗτοι ἐσχέ-
» πτοντο περὶ αἰωνιότητος. — Ἄν λά-
» θωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνάπαυσιν τῆς νυ-
» κτός, ὁ ἄνθρωπος ζῆ τὸ ἥμισυ μόνον
» τῆς ζωῆς αὐτοῦ, τὸ δὲ ἕτερον εἶναι ἡ

» εἰκὼν τοῦ θανάτου· ἐὰν δὲ δὲν δύνα-
» ται νὰ κοιμηθῇ, ἡ ζωὴ τότε εἶναι βιά-
» σανος. Δὲν λαμβάνονται ἐπίσης ὑπ'
» ὄψιν οἱ χρόνοι τῆς παιδικῆς ἡλικίας,
» καθότι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν
» αἰσθανόμεθα, μήτε τοῦ γήρατος, κα-
» θότι τὰ ἔτη τοῦ γήρατος εἰσὶν ἔτη ὀ-
» δυνῶν. — Τόσοι κίνδυνοι, τόσαι ἀσθέ-
» νειαι, τόσοι φόβοι, πάντα ταῦτα μᾶς
» κάμνουν νὰ ἐπιθυμῶμεν πολλάκις τὸν
» θάνατον. — Βεβαίως, ἡ βραχύτης τῆς
» ζωῆς εἶναι τὸ μόνον καλόν, τὸ ὁποῖον
» ἐμπορεῖ ἡ φύσις νὰ μᾶς κάμῃ. —
» Αἱ αἰσθήσεις ἀμβλύνονται, τὰ μέλη
» τοῦ σώματος ἀδυνατοῦσι, πάντα ἀπο-
» θνήσκουσι πρὸ ἡμῶν, ἡ ὄρασις, ἡ ἀ-
» κοή, αἱ κινήμαι, οἱ ὀδόντες καὶ πάντα
» τῆς πέψεως τὰ ὄργανα· καὶ μ' ὅλα
» ταῦτα πολλοὶ τὴν τοιαύτην κατάστα-
» σιν μετροῦσιν ἐντὸς τῆς ζωῆς!

—=—

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΙΓΓΑΝΩΝ.

Ἡ πρώτη τῶν Ἀθιγγάνων πατρὶς
» φαίνεται εἶναι ἡ Ἰνδία κατὰ τὴν γνῶ-
» μὴν πολλῶν, καὶ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν
» ἠθῶν καὶ τῆς γλώσσης αὐτῶν κατα-
» δεικνύεται. Κατὰ τὸν Γρέλμανον καὶ
» τὸν Δαβὶδ Ῥιχαρτσόνα, οἱ Ἀθιγγανοὶ
» κατάγονται ἐκ τῶν Πούλιας, φυλῆς ἀ-
» καθάρτου τοῦ Μαλαβάρ. Κατὰ τὸν
» Ἀββᾶ Δουβουᾶ, οὗτοί εἰσιν οἱ Κουρά-
» βεροὶ ἢ Κουρούμαροι νομάδες τοῦ
» Μαῖσούρ, καὶ τοὺς ὁποῖους γνωρίζουσι
» ὑπὸ τὸ ὄνομα Κάλλα-Βάντρους. Ὁ
» Ῥιένζης λέγει ὅτι οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς
» τὰς ἀγρίας φυλάς τῶν Μαραττῶν, καὶ
» (TOM. Α'.)

» ὅτι ἡ διασπορὰ αὐτῶν συνέβη καθ' ὄν
» χρόνον ὁ Ταμερλάνος εἰσέβαλεν εἰς
» τὸ Ἰνδουστὰν περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου
» τετάρτου αἰῶνος ἢ κατ' ἄλλους περὶ
» τὰς ἀρχὰς τοῦ 15ου, τῷ 1408 ἢ 1409.
» Τινὲς ὑποθέτουσιν ὅτι οὗτοί εἰσιν ἀπό-
» γονοὶ τῶν ἀρχαίων Σιγγάνων, τῶν
» κατοικούντων παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ
» Ἰνδοῦ ποταμοῦ, καὶ ἄλλοι τέλος, ὅτι
» κατάγονται ἐκ Χριστιανῶν τινων, ἐλ-
» θόντων ἐκ τῆς Παλαιστίνης καὶ Ἰου-
» δαίας.

Κατὰ τὸν Ῥιένζην, μετὰ τὴν κατά-
» κτησιν τοῦ Ἰνδουστὰν ὑπὸ τοῦ Ταμερ-
» λάνου, μέγα μέρος τῶν φυλῶν αὐτῶν
» διεσκορπίσθη εἰς τὸ Κανδαχάρ, τὴν
» Περσίαν, τὸ Τουρκιστὰν, τὰς Καυκα-
» σίους χώρας, τὴν Ῥωσίαν, καὶ εἰς πολ-
» λά μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἐκ τοῦ
» Κανδαχάρ διεσπάρησαν εἰς Σεζιστὰν,
» εἰς Μεκράν, εἰς Κερμάν, εἰς Φάρς, εἰς
» Κουζιστὰν, εἰς Βαβυλωνίαν, εἰς Ἀλ-
» Τσεζιράχ, εἰς τὴν Συρίαν, εἰς τὴν
» Παλαιστίνην, εἰς τὴν Πετραίαν Ἀρα-
» βίαν, εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ εἰς τὴν
» Μαυριτανίαν. Πανταχοῦ οὗτοι ἀφῆκάν
» τινες ἐκ τῆς φυλῆς των, οἵτινες με-
» τὸν καιρὸν ἐπολλαπλασιάσθησαν.

Περὶ τὸ 1417 ἐφάνησαν κατὰ πρῶτον
» εἰς τὴν Οὐγγαρίαν καὶ Βοεμίαν. Τὸ
» 1418 μετέβησαν εἰς Ἑλβετίαν καὶ
» μετ' οὐ πολὺ διεσπάρησαν εἰς ὅλην
» τὴν Εὐρώπην. Ἐκ τῆς Βοεμίας μετέ-
» βησαν εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἔλαβον
» παρὰ τοῖς Γάλλοις καὶ τὴν ὀνομασίαν
» Βοεμοί. Εἰς αὐτοὺς ἔλεγον οὗτοι, ὅτι
» εἰσι χριστιανοὶ, καταγόμενοι ἐκ τῆς
» Αἰγύπτου, διὰ τοῦτο δίδουσι εἰς ἑαυ-
» τοὺς καὶ τὸ ὄνομα Φαραῶ. Εἰς τὴν
» Οὐγγαρίαν τοὺς ὀνομάζουσι Φαρα-
» νεπάκ (λαὸς τοῦ Φαραῶ) καὶ Σιγγάνους

(α) Ἱστορία τῆς Ἰσπανίας.

εις τὴν Ἀγγλίαν Αἰγυπτίους (gypsies) (α)· εἰς τὴν Σκωτίαν (Cairds)· εἰς τὴν Ἰσπανίαν Γιτάνους (Gitanos)· εἰς τὴν Ὀλλανδίαν Heidenen· εἰς τὴν Ῥωσσίαν Frengani· εἰς τὴν Ἰταλίαν Zingari· εἰς τὴν Σουηδίαν Spakornig· εἰς τὴν Δανιμαρκίαν καὶ Νορβεγίαν Τατάρους· εἰς τὴν Γερμανίαν Zigueners· εἰς τὴν Τουρκίαν Τσιγγενέ.

Ἡ ἀλλόκοτος καὶ μυστηριώδης αὕτη φυλὴ ἀπωθυμένη μετὰ φρίκης ἐκ τῶν κόλπων τῆς κοινωρίας, διέρχεται τὸν πλανήτην αὐτῆς βίον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πολιτισμένου κόσμου χωρὶς νὰ λαμβάνῃ οὐδὲν ἐν αὐτῷ μέρος.

Δὲν ὑπάρχει ἀθλιεσττέρα ζωὴ τῆς τῶν Ἀθιγγάνων, οἵτινες τρέφονται ἀπὸ τροφᾶς ἀκαθάρτους καὶ ζῶσιν ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, πατέρες, μητέρες καὶ τέκνα ἐν τῇ κτηνωδεσττέρα ἐπιμιξίᾳ. Μ' ὅλα ταῦτα ὁ γάμος ὑπάρχει παρ' αὐτοῖς, ἐκτελούμενος κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

Οἱ γάμοι τῶν Ἀθιγγάνων.

Ὁ μελλονύμφος συνοδευόμενος παρὰ τῆς μνηστῆς αὐτοῦ, παρουσιάζεται ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς φυλῆς, ὅστις ἐρωτᾷ αὐτοὺς πόσα ἔτη ἐπιθυμοῦσι νὰ μείνωσιν ἡνωμένοι. — « Ὅσα ἢ Ἐμμαρμένη ἀποφασίσει, » ἀποκρίνεται ὁ μελλονύμφος. Τότε διαγράφουσι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κύκλον, ἐντὸς τοῦ οὗοῦ εἰσέρχονται οἱ δύο μελλονύμφοι, εἶτα ὁ ἀνὴρ ρίπτει εἰς τὸν ἀέρα πῆλινόν τι ἀγγεῖον, τὸ ὁποῖον πεσὸν συντρίβεται εἰς πολλὰ τεμάχια· ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν

τεμαχίων προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, κατὰ τὰ ὁποῖα οἱ δύο σύζυγοι ὀφείλουσι νὰ ζήσωσιν ἡνωμένοι· μετὰ ταῦτα εἰσὶν ἐλεύθεροι ἢ νὰ ἐξακολουθῶσι ζῶντες πάλιν ὁμοῦ ἢ νὰ συνάψωσι νέους δεσμούς. Παρ' αὐτοῖς ἡ αἰμομιξία συγχωρεῖται.

Ὁ γάμος τελεῖται κατὰ τὴν θρησκείαν τοῦ τόπου, ἐνῶ οὔτοι εὐρίσκονται, ἀλλ' ὁ δεσμὸς οὗτος εἰς οὐδὲν ὑποχρεοῖ τὸν ἀνδρα πρὸς τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ συνδέει μόνον τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἀνδρα, ὅστις δύναται νὰ τὴν ἀποβάλῃ ὅταν θελήσῃ, χωρὶς νὰ χρεωστῆ εἰς οὐδένα νὰ δώσῃ λόγον.

Τὸ Βάπτισμα.

Ὅταν τὸ παιδίον γεννηθῆ θέτουσιν αὐτὸ ἐντὸς ὁπῆς πλήρους ψυχροῦ ὕδατος καὶ τὸ πλύνουσιν. Ὁ πρεσβύτερος ἀθιγγανός, ὅστις εἶναι πάντοτε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς καὶ ὃν καλοῦσι Χαιγραδοῦναν, ἀναλαμβάνει τὰ χρέη τοῦ ἀναδόχου καὶ λέγει τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου.

Ἡ Θρησκεία.

Θρησκείαν κυρίως οὔτοι δὲν ἔχουσιν ἀλλ' ἀκολουθοῦσι πάντοτε τὴν θρησκείαν τοῦ τόπου, εἰς ὃν εὐρίσκονται· οὕτως εἰς τὴν Αἰγυπτὸν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Τουρκίας μέρη λέγουσιν ἑαυτοὺς Ὁθωμανοὺς, καὶ τοῦτο ἴσως ἵνα μὴ καταδιώκωνται.

Αἱ ἐργασίαι αὐτῶν.

Αἱ ἐργασίαι τῶν Ἀθιγγάνων συν-

ίστανται εἰς τὸ νὰ κατασκευάζωσι κάνιστρα, νὰ δαμάζωσιν ἵππους, νὰ ἐπαιτῶσι καὶ νὰ προλέγωσι τὸ μέλλον· τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον μετέρχονται μᾶλλον αἱ γυναῖκες.

Μ' ὅλον ὅτι οὔτοι τέσσαρας ἡδὴ αἰῶνας ζῶσι μεταξύ λαῶν πολιτισμένων, μ' ὅλα ταῦτα μήτε τὰς συνθηκείων, μήτε τὰ ἥθη των, μήτε τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ἠλλαξαν. Ὁ ἀρχαῖος τύπος τῆς πλανήτιδος ταύτης φυλῆς οὐδεμίαν διαφορὰν ἔλαβε, καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει ἔτι μᾶλλον τὴν Ἰνδικὴν αὐτῶν καταγωγὴν.

Τινὲς κατηγοροῦσιν αὐτοὺς καὶ ὡς ἀνθρωποφάγους.

Κατὰ τὸν Ῥιένζην, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Εὐρώπῃ Ἀθιγγάνων φθάνει μέχρι τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου· κατ' ἄλλους εἰς 700,000.

Ὅσον ἐστερημένους καὶ ἀνθεωρήσῃ τις αὐτοὺς τῆς ἠθικῆς τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἀναπτύξεως, μ' ὅλα ταῦτα ἀπαντᾷ ἐνίοτε μεταξύ αὐτῶν ἔχνη τινὰ εὐγενῶν αἰσθημάτων· οὕτω, ἀποδίδουσι οὔτοι ἐκδουλεύσεις πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις δείξει εἰς αὐτοὺς ἐμπιστοσύνην. Δὲν μεταχειρίζονται τὴν κλοπὴν εἰμὴ κατ' ἐκείνων, οὐς περιφρονοῦσι καὶ μισοῦσιν. Ἀποφεύγουσι τὴν συναστροφὴν ἐκείνου ἐκ τῆς φυλῆς των, ὅστις φονεύσει χάριν χρυσοῦ. Λέγουσιν ὅτι Ἀθιγγανὸς τις παρέδωκεν εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης τὸν πατέρα αὐτοῦ διότι εἶχε φονεύσει χάριν κλοπῆς.

Ἡ ἐξῆς πράξις Ἀθιγγάνου τινος ἀποδεικνύει ὅτι μεταξύ αὐτῶν ὑπάρχουσι τινὲς, ἔχοντες ἀφοσίωσιν καὶ ἀφιλοκέρδειαν.

Ὁ κόμης Δὲ Μοντρεάλ φυγὰς ἐν καιρῷ τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως,

εἶχε κατορθώσει νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν Ἰσπανικῶν ὄριων, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ διέλθῃ αὐτὰ χωρὶς νὰ ἐκθέσῃ ἑαυτὸν εἰς μεγάλους κινδύνους, καθότι ὅλα τὰ μέρη ἐφυλάττοντο ὑπὸ γαλλικῶν στρατευμάτων. Ἐνῶ περιεπλανᾶτο εἰς τὰ πέριξ τοῦ Βεδερεῦ, ἀπεφάσισε νὰ κρούσῃ τὴν θύραν μεμονωμένης τινος οἰκίας· ἡ θεὰ γέροντός τινος, ὅστις ἠνέωξε τὴν θύραν τῷ ἐνέπνευσε τοσαύτην ἐμπιστοσύνην, ὥστε τὸν ἔκαμε νὰ εἶπῃ τὸ μυστικόν του. « Ἡ ἡλικία μου δὲν μοι ἐπιτρέπει νὰ σε συνοδεύσω, τῷ εἶπεν ὁ γέρον, συγχώρησόν μοι ὁ υἱός μου, ὅστις γνωρίζει καλῶς αὐτὰ τὰ μέρη θέλει σε ὀδηγήσει εἰς μέρος ἀσφαλές· ἀκολουθήσον αὐτὸν καὶ μὴ φοβῆσαι. » Ὅταν διήλθον τὰς προφυλακὰς καὶ εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς Ἰσπανικῆς γῆς, « τὴν ἑσῶθης· ἀναχωρῶ, ἀνάγκην πλέον ἐμοῦ δὲν ἔχεις » εἶπεν αὐτῷ ὁ νέος. Ὁ κόμης τῷ προσέφερε χρήματα. « Δὲν θέλω χρήματα· νομίζεις, ὅτι τοιαῦτα ἐκδουλεύσεις πληρόνονται διὰ χρημάτων; » εἶπεν οὗτος. — Ἄν εἶχον τὴν ἀνοησίαν νὰ δεχθῶ τι παρὰ σοῦ, καὶ ἐμάνθανε τοῦτο ὁ πατήρ μου, δὲν ἠθελε ποτὲ μοι τὸ συγχωρήσει· ἡ εὐχαρίστησις τοῦ νὰ σώσω τὴν ζωὴν σου δὲν μοι εἶναι ἱκανὴ ἀμοιβή· ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ εἶναι νὰ μὴ λησμονήσῃς ποτὲ τὸν Ἀθιγγανὸν Περὲξ. » Ὁ κόμης δὲν ἐπέμενε πλειότερον, ἀλλὰ μόνον παρεκάλεσε αὐτὸν νὰ δεχθῆ ὡς παρακαταθήκην χαρτοφυλάκιόν τι, περιέχον συναλλάγματα μεγίστης χρηματικῆς ποσότητος, ἅτινα ἐφοβεῖτο οὗτος μὴ ἀπολέσει. Ὅταν μετὰ πολὺν καιρὸν ὁ κύριος Μοντρεάλ ἠδυνάθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν, εἶχεν ἀπολέσει πᾶσαν

(α) Ἐξ οὗ κατὰ παραφθορὰν προέκυψεν ἡ λέξις Γύφτος.

ἐλπίδα τοῦ νὰ ἐπανάδη τὸ χαρτοφυλάκιόν του. Νύκτα τινὰ ἠγέρθη ἐκ τῆς φωνῆς τῶν ὑπηρετῶν του, οἵτινες ὠδήγησαν πρὸς αὐτὸν ἄγνωστόν τινα, ὅστις ἐγγχειρίσας αὐτῷ χαρτοφυλάκιόν τι, ἔγινε πάραυτα ἄφαντος. Ὁ κόμης εἶχεν ἀναγνωρίσει τὸν Ἀθίγγανον Περῆζ.

ΚΩΔΩΝΟΚΡΟΥΣΙΑ. (α)

Οἱ Σίνοι μεταχειρίζονται τὴν κωδωνοκρουσίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀναφέρεσθαι κατὰ τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν.

Εἰς ἐκάστην Σινικήν ἐπαρχίαν ὑπάρχει κώδων τις προσηρητημένος ἐπὶ τοῦ τοίχου ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ ἠγεμόνος ἢ τοῦ διοικητοῦ, καὶ ὃν δύνανται νὰ κρούσωσι διὰ σχοινίου, τὸ ὅποσον ἐπεκτείνεται μέχρι μιᾶς λεύγης, καὶ τὸ ὅποσον διέρχεται τὴν μεγάλην ὁδόν, εἰς τρόπον ὥστε, πάντες νὰ δύνανται νὰ πλησιάζωσι πρὸς αὐτό. Ὄταν σύρωσι τὸ σχοινίον, ὁ κώδων κινεῖται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ διοικητοῦ· οὗτος τότε διατάττει ὅπως εἰσαγάγωσι τὸν ἐξαιτούμενον δικαιοσύνην, ὅστις καταθέτει τὰ παράπονα αὐτοῦ.

Ἐμπορός τις ἐκ Κορασάνιου ἦλθεν εἰς Ὑράκ ἐνεκα ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, ἀφοῦ δὲ ἠγόρασε μέγαν ἀριθμὸν ἐμπορευμάτων, μετέβη εἰς Σινικήν. Οὗτος

ἦν εἰς ἄκρον φιλοκερδῆς καὶ φιλάργυρος.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Σινικῆς εἶχε πέμψει εἰς Καμφοῦ, πόλιν, εἰς ἣν ἔρχονται ἐνεκα ἐμπορίου πάντες οἱ Ἀραβες ἔμποροι, ἐνα τῶν εὐνούχων αὐτοῦ ἵνα ἀγοράσῃ πράγματα τινα, ὧν εἶχεν ἀνάγκην.

Ὁ εὐνούχος ἦτο ἐκ τῶν μᾶλλον εὐνοουμένων τοῦ Αὐτοκράτορος μεταξὺ πάντων αὐτοῦ τῶν ἀξιωματικῶν.

Ῥῆξις συνέβη μεταξὺ τοῦ εὐνούχου καὶ τοῦ ἐμπόρου ἐνεκα ἐλεφαντίνων τινῶν καὶ τινῶν ἄλλων ἐμπορευμάτων, ἅτινα ὁ ἔμπορος δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν τιμὴν, ἣν οὗτος εἶχε προσφέρει.

Ὁ εὐνούχος ἔλαβε διὰ τῆς βίας ὅ,τι καλῆτερον εἶχεν ὁ ἔμπορος, χωρὶς νὰ προσέξῃ εἰς τὰς δικαίας τοῦ ἐμπόρου κραυγᾶς.

Ὁ ἔμπορος μετέβη πάραυτα εἰς Κουντάν, ὅπου ὁ Αὐτοκράτωρ διαμένει συνήθως, καὶ ἦτις ἀπέχει τῆς Καμφοῦ δύο μῆνας· ἐλθὼν δὲ αὐτοῦ ἔσυρε τὸ σχοινίον τοῦ κώδωνος.

Ἦτο συνήθεια ν' ἀποπέμπηται ὁ σύρων τὸ σχοινίον, ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἐν εἶδει ἐξορίας· εἶτα τὸν ἔρριπτον ἐπὶ δύο μῆνας εἰς φυλακὴν, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἢ ὁ διοικητὴς τὸν ἐξήγαγε τῆς φυλακῆς καὶ τὸν ἔλεγεν, «ἐπραξες ἔργον, ἐνεκα τοῦ ὁποίου» κινδυνεύεις ν' ἀπολέσῃς τὴν περιουσίαν σου καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν σου, ἐὰν δὲν εἴπῃς τὴν ἀλήθειαν, καθότι ὁ Αὐτοκράτωρ ἔχει ὑπουργοὺς καὶ

» διοικητὰς ἵνα ἀποδίδωσι τὴν δικαιοσύνην καὶ εἰς σᾶς καὶ εἰς τοὺς ὁμοίους σας. Ὄταν παρουσιασθῆς ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος, ἀν' ἣ ἀδικία, ἣν ὑπέστης δὲν ἦναι τοιαύτη, ὥστε νὰ δικαιούται ἡ αἴτησίς σου, τότε βεβαίως θ' ἀπολέσῃς τὴν ζωὴν. Ὁ νόμος οὗτος ἔγινεν οὕτως, ὥστε ἀνευ εὐλογοφανοῦς λόγου οὐδεὶς νὰ τολμᾷ νὰ πράξῃ ὅ,τι ἐπραξες· ὅθεν ἀναχώρησον ἀμέσως καὶ ὑπαγε εἰς τὰς ἐργασίας σου.»

Ἐκεῖνος ὅστις θελήσει ν' ἀναχωρήσῃ λαμβάνει πρῶτον πεντήκοντα ραβδισμοὺς καὶ ἐπειτα πέμπεται εἰς τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἦλθεν· ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις ἐπιμένει ζητῶν δικαιοσύνην, δι' ἣν ὑπέστη ἀδικίαν, λαμβάνει τὴν ἀδειαν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος.

Ὁ Κορασάνιος ἐπέμενε ζητῶν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀδειαν τοῦ παρουσιασθῆναι ἐνώπιον τοῦ Αὐτοκράτορος, ἦτις τῷ ἐδόθη.

Τοῦ διερμηθέντος ἐρωτήσαντος αὐτὸν περὶ τῆς ὑποθέσεώς του, ὁ ἔμπορος τῷ διηγήθη τί εἶχε συμβῆ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ εὐνούχου.

Ἡ ὑπόθεσις πάραυτα ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν πόλιν Καμφοῦ. Ὁ Αὐτοκράτωρ διέταξε νὰ φυλακίσωσι τὸν ἔμπορον καὶ νὰ δίδωσιν αὐτῷ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν. διέταξε δὲ συγχρόνως τὸν πρωθυπουργὸν αὐτοῦ νὰ γράψῃ πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ Καμφοῦ καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ πληροφορίας περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐμπόρου, καὶ νὰ προσπαθήσῃ ὅπως ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν.

Τρεῖς ἀξιωματικοὶ συγχρόνως ἔλαβον τὴν διαταγὴν ταύτην· ὁ μὲν ἀ-

νῆκεν εἰς τὴν δεξιὰν μερίδα, ὁ δὲ εἰς τὴν ἀριστεράν, ὁ τρίτος εἰς τὴν μεσαίαν. Ἐκαστος αὐτῶν κατὰ τὴν θέσιν του διοικεῖ τὸν αὐτοκρατορικὸν στρατὸν μετὰ τὸν πρωθυπουργόν. Οὗτοι εἰσι καὶ σωματοφύλακες τοῦ Αὐτοκράτορος. Ὄταν δὲ ὁ Αὐτοκράτωρ ὑπάγῃ εἰς ἐκστρατείαν τινὰ, ἡ ταξειδεύσῃ δι' ἄλλην αἰτίαν, ἕκαστος αὐτῶν διατηρεῖ τὴν θέσιν του παρ' αὐτῷ.

Οἱ τρεῖς οὗτοι ἀξιωματικοὶ εἶχον γράψῃ ἰδιαίτερος πρὸς τὸν διοικητὴν, καὶ ἀφοῦ ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, διεβεβαίωσαν τὸν Αὐτοκράτορα, ὅτι τὰ παράπονα τοῦ ἐμπόρου ἦσαν δίκαια καὶ σύμφωνα μετὰ τὴν ἀλήθειαν.

Αἱ πληροφορίες αὗται διεβεβαίωθησαν καὶ παρ' ἄλλων καὶ ἐστάλλησαν ἐγγράφα πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα μαρτυροῦντα τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ εὐνούχος τότε διετάχθη νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα· πρὶν ἢ ὅμως ἔλθῃ, ὁ Αὐτοκράτωρ διέταξε τὴν κατάσχεσιν πάσης αὐτοῦ τῆς περιουσίας, τῷ ἀφῆρεσε τὴν φυλακὴν τοῦ θησαυροῦ του, καὶ τῷ εἶπεν, «ἔπρεπε νὰ καταδικασθῆς εἰς θάνατον, διότι ἔδωκες ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν, ἐλθόντα ἐκ Κορασάνιου, τὸ ὅποσον ἀποτελεῖ τὸ σύνορον τοῦ βασιλείου μου, νὰ καταθέσῃ εἰς ἐμὲ παράπονα. Οὗτος ἦτο εἰς τὴν χώραν τῶν Ἀράβων, ἐκεῖθεν μετέβη εἰς τὸ βασίλειον τῶν Ἰνδιῶν καὶ ἦλθε μέχρι τῆς πόλεώς μου, ἵνα ζητήσῃ τὴν ὠφελειάν του ἐκ τοῦ ἐμπορίου, σὺ δὲ ἠθέλησας νὰ τὸν ἀναγκάσῃς νὰ ἐπανέλθῃ, διερχόμενος τὰ βασίλεια ταῦτα καὶ φωνάζων: — «μὲ ἠδίκησαν δι' Σίνοι ἀρπάσαντες

(α) Οἱ κώδωνες ἦσαν γνωστοὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαιολογικῶν χρόνων. Οἱ ἱστορικοὶ Σίνοι λέγουσιν ὅτι εἰς τῶν Αὐτοκρατορῶν αὐτῶν τὸ 2262 Π. Χ. κατασκευάσατο δώδεκα κώδωνες, ὧν οἱ κατὰ βαθμοὺς προβαίνοντες ἤχοι ἀπέτελλον τοὺς πέντε τόνους τῆς μουσικῆς.

» πᾶσάν μου τὴν περιουσίαν». — Σὲ
» χαρίζω τὴν ζωὴν ἕνεκα τῶν ἐκδου-
» λεύσεών σου ἐν τῷ οἴκῳ μου, ἀλλὰ
» θέλω σὲ δώσει θέσιν μεταξὺ τῶν νε-
» κρῶν, καθότι δὲν ἐξετέλεσας καλῶς
» τὸ χρέος σου μεταξὺ τῶν ζώντων. »
Εἶτα διέταξε νὰ διορίσωσιν αὐτὸν
φύλακα ἰσόβιον τῶν βασιλικῶν νε-
κροταφείων.

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΙΩΝ ΧΡΕΗ. (α)

Οἱ σύζυγοι ὀφείλουσι νὰ ἦναι πιστοὶ ὁ
εἰς πρὸς τὸν ἄλλον καὶ νὰ συμβοηθῶνται
μεταξὺ τῶν.

Ὁ σύζυγος χρεωστῆ νὰ προστατεύῃ τὴν
ἑαυτοῦ σύζυγον, ἡ δὲ σύζυγος νὰ φέρῃ ὑπα-
κοὴν πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς. Ταῦτά εἰσι,
κατὰ τὸν Πρόταλιν, τὰ χρέη καὶ ἡ ἠθικὴ
τῶν συζύγων.

Πολλοὶ ἠθέλησαν νὰ διαφιλονικήσωσι περὶ
τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμῆσεως ἢ τῆς
ισότητος τῶν δύο φύλων· ἀλλ' ἡ διαφορὰ,
ἣτις ὑπάρχει εἰς τὰ δύο φύλα καταδεικνύει
καὶ ποῦ πρέπει νὰ ὑπάρξωσι τὰ δικαιώ-
ματα ἢ τὰ χρέη.

Ἐν τῷ γάμῳ ἀμφότεροι οἱ σύζυγοι βα-
δίζουσι μὲν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἀλλ'
οὐχὶ μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον· ἕκαστος ἔχει τὴν
ἑαυτοῦ ἐργασίαν, τοὺς κόπους του καὶ τὰς
ἀσχολίαις του. Οὐχὶ δὲ οἱ νόμοι, ἀλλ' ἡ φύ-
σις ἐδωκεν εἰς ἕνα ἕκαστον τὸ μέρος του· ἡ
γυνὴ ὡς οὕσα ἀδύνατος ἔχει ἀνάγκην προ-
στασίας, ὁ δὲ σύζυγος ὡς ἰσχυρότερος εἶναι
πλέον ἀνεξάρτητος.

Ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ἀνδρὸς φαίνεται καὶ ἐκ
τῆς κατασκευῆς τοῦ σώματός του, ἣτις δὲν
τὸν δεσμεύει εἰς τόσας ἀνάγκας, καὶ ἣτις
τῷ δίδει πλειοτέραν ἀνεξαρτησίαν πρὸς χρῆ-
σιν τοῦ χρόνου του καὶ ἀσκήσιν τῶν δυνά-

μῶν του· ἡ δὲ ὑπεροχὴ αὕτη εἶναι αἰτία
τῆς προστασίας, ἣν ὁ νόμος ἀναγνωρίζει ἐν
τῷ συζύγῳ.

Ἡ ὑπακοὴ τῆς συζύγου εἶναι δεῖγμα τοῦ
σεβασμοῦ, ὃν προσφέρει αὕτη πρὸς τὴν
δύναμιν, τὴν προστατεύουσαν αὐτὴν· εἶναι
δὲ αὕτη ἀναγκαία συνέπεια τῆς συζυγικῆς
κοινωνίας, ἣτις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ,
ἂν ὁ εἰς τῶν συζύγων δὲν ὑπετάσσετο εἰς
τὸν ἕτερον.

Καὶ ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ὀφείλουσιν, ὡς
ὑπεσκέθησαν, πίστιν ἀμοιβαίαν, ἀλλ' ἡ ἀ-
πιστία τῆς γυναικὸς δεικνύει πλειοτέραν
αἰσχροτήτητα, καὶ ἔχει ἀποτελέσματα μᾶλλον
ἐπικίνδυνα ἢ ἡ ἀπιστία τοῦ ἀνδρὸς· οὕτως,
ὁ ἀνὴρ καταδικάζεται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν
γυναῖκα.

Πάντα τὰ ἔθνη, φωτισθέντα ἐκ τῆς πεί-
ρας ἢ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως, ἠγνόησαν, ὅτι
τὸ ὠφαιότερον καὶ χαριέστερον φύλον χρεω-
στῆ, ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος
νὰ ἦναι μᾶλλον ἐνάρητος.

Αἱ γυναῖκες δὲν θέλουσι ποτὲ ἀναγνω-
ρίσει τὰ ἀληθῆ αὐτῶν συμφέροντα, ἂν θεω-
ρήσωσι τὴν σοβαρότητα, μεθ' ἧς φέρονται
πρὸς αὐτάς οἱ ἄνδρες, ὡς τυραννικὴν αὐστη-
ρότητα μᾶλλον, ἢ ὡς ἔντιμον καὶ ὠφέλιμον
διάκρισιν. Αὐταὶ ἔλαβον παρὰ τοῦ οὐρανοῦ
τὴν γλυκεῖαν εὐαισθησίαν, τὴν ζωογονοῦ-
σαν τὴν ὠραιότητα! τὴν μεγίστην ἀγγί-
νοιαν, ἣτις διατηρεῖται καὶ αὐξάνει διὰ τῆς
πείρας καὶ τῆς ἀσκήσεως πασῶν τῶν ἀρε-
τῶν! τέλος πάντων, τὴν ἀμίμητον μετριο-
φροσύνην, τὴν νικῶσαν πάντας τοὺς κινδύ-
νους, καὶ τὴν ὁποῖαν δὲν δύνανται αὐταὶ
ν' ἀπολέσωσι χωρὶς νὰ ἐξαχρειωθῶσι πλειό-
τερον τῶν ἀνδρῶν.

Δὲν πρέπει ὅθεν αἱ γυναῖκες ν' ἀποδίδω-
σιν εἰς τὸν ἀδικον ἡμῶν χαρακτῆρα τὴν ἀρ-
χὴν τῶν αὐστηρῶν αὐτῶν χρεῶν, ἀτινα-
ταῖς ὑπεβλήθησαν πρὸς ὄφελος καὶ αὐτῶν
καὶ τῆς κοινωνίας, ἀλλ' εἰς τὴν φυσικὴν
αὐτῶν βροχήν.

(α) Meville de Ponsan ἱστορία φιλοσ. καὶ ἱατρ. τῆς γυναικός.

ΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

Πρὸς σὲ τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, ὃ ἄστρον, ἀτενίζω
Κ' εἰς παραθούσης ἐποχῆς ὀνειρούς πτερυγίζω,
Διότι τὸ παρὸν μου
Μὲ τὴν ἀνάμνησιν περὶ τῶν πρώην ἡμερῶν μου...

Τῶν πρώην, ὅταν ἄφροντις, εἰς ῥεῦμα εὐτυχίας
Πλησίον σου διέπλεον, καὶ εἰς ἐκστάσεις θείας
Κι' ἀφάτους διετέλουν
Κ' ἔδωπον τὰς ἡμέρας μου ὠραίας ν' ἀνατέλλουν.

Ποσάκις, ἀποφεύγοντες τὰς τέρψεις τὰς χυδαίας,
Συνεκαθήμεθα ἡμῶν ὑπὸ τὸ φῶς ὠραίας
Ἐαρινῆς σελήνης
Καὶ ἄρωμα ἐπνέομεν ἐρωτῶν καὶ γαλήνης.

Τότε δὲν ἤμην εἰς τὴν γῆν· ἐλύετο ἡ ὕλη,
Ἐνεδύμην πτέρυγας καὶ Σὺ, γλυκεῖα φίλη,
Ἀγγέλου εἶχες σχῆμα
Καὶ ἔθειλγέ μου τὴν ψυχὴν πᾶς λόγος Σου, πᾶν ῥῆμα.

ὦ! τότε εἰς τὸ ὄμμα Σου ἐνατενίζω μόνον,
Ὡς ἄνθρωπος τὸν φεύγοντα δὲν ἀνεμέτρων χρόνον,
Ἀλλ' ἐν ἐκστάσει μένων,
Παρὰ Σοὶ εὐρισκον, θεᾶ, τὸ πᾶν συγκεντρωμένον.

Διῆρπεν ὁ βίος μας ὡς ῥύαξ τῆς ἐρήμου,
Καὶ εἰς τὴν σὴν μετέβαινεν ἡ φλογερὰ ψυχὴ μου,
Καὶ ἀνεζωπυροῦτο
Τὸ πνεῦμά μου καὶ μετὰ Σοῦ εἰς οὐρανοῦς ὕψουτο.

Τότε, ὦ! τότε ἐξέπεμπον ἐκλάμψεως σπινθήρας
Καὶ τρέμων, φίλη, ἤρπαξα τὰς ἀπαλάς σου χεῖρας,
Καὶ ἡ ἐρωτευμένη
Ψυχὴ μου πάντο' ἤθελε εἰς τοὺς πόδας σου νὰ μένῃ.

Καὶ ἄλλοτε σιωπηλοὶ ἐμένομεν, κ' ἡρέμα
Τὴν κεφαλὴν σου ἔκλινες εἰς τὰ στήθη μου καὶ βλέμμα
Μεστὸν περιπαθείας
Μοὶ ἔρριπτες κ' ἐμέθυσκον ἐγὼ ἐξ ἀμβροσίας.

— «ὦ! μ' ἔλεγες, σὲ ἀγαπῶ καὶ τῆς ζωῆς μου πλεῖον,
Καὶ ἄνευ Σοῦ θὰ εὐρισκον τρισάθλιον τὸν βίον,
Κ' ἐνώπιόν μου κρύα
Ἡ κτίσις θὰ παρίστατο καὶ ἔλη ἐρημία. »

Καὶ τότε πρὸς τοῦ οὐρανοῦ τὸ λαμπυρίζον δῶμα
Ἀνύψους τὸ μαγευτικὸν καὶ θελκτικὸν Σου ὄμμα,
Ὡς ἂν χρησμὸν ἐξήτεες,
Κ' ἐμπρὸς μου ἦσο ἔρωτος σιωπηλὴ προφήτις.

Ἄν προσερχῆν διάπυρον τὰ πάναγνά σου χεῖλη
Ἀνέπεμπον, ἠνοίγετο τῶν οὐρανῶν ἡ πύλη,
Καὶ πνεύματ' ἀθανάτων
Ἐλπίδας μᾶς ἐκόμιζον εἰς τὰ χρυσοῦ πτερὰ των.

Καὶ ὡς νὰ προσηθένησο, φεῖ! τὴν τροπὴν τῆς μοίρας,
Ἐμελαγγέλις βλέπουσα τὸν Φοῖβον πρὸς τὰς θύρας
Τῆς δύσεως νὰ κλίνη
Καὶ φῶς ὄχρον καὶ ἀσθενὲς ὀπίσω του ν' ἀφίνη.

— «ὦ! διατί, μοὶ ἔλεγες, ἐπὶ τῆς γῆς δὲν μένει
Εὐδαιμονία διαρκῆς, ἀλλ' ἅπαντα μαραίνει
Ἡ πτέρυξ τοῦ θανάτου,
Καὶ πανταχοῦ ἀκούομεν τὰ κρύα βήματά του;

« Ἡμεῖς οἱ δύο σήμερον ζωὴν ἀγγέλων ζῶμεν,
Ὅ εἰς διὰ τὸν ἕτερον, ἀλλ' ἂν καὶ προσδοκῶμεν
Ζωὴν ἐντελεστέραν,
Τίς τῆς παρουσίας μας ζωῆς θὰ εὕρῃ γλυκυτέραν; »

ὦ ἔκτοτε, ἀρχάγγελε, τρία παρήλθον ἔτη,
Κ' ἐγὼ μὲ ἀναμνήσεις ζωῆς, καὶ τέρπομαι εἰσέτι
Μὲ μοναχὸν τὸ μύρον
Τοῦ μαρνανθέντος ἄνθους μου εἰς αὐράς τῶν ζεφύρων.

Πλὴν διατί εἰς εὐτυχίᾳ ἡμέρας ἀνατρέχων
Ματαιῶς, φεῖ! τὸ παρελθὸν ἀπέπηγ, καὶ δὲν ἔχω
Πλησίον μου ἐκείνην,
Ἀλλ' εἰς τὰ ξένα σύντροφον θὰ φέρω τὴν ἰδύνην.

E. S.

Ο ΟΝΟΣ.

Ὅσον ὁ ἵππος εἶναι ὑπερήφανος καὶ με-
γαλοπρεπῆς, τοσοῦτον ὁ ὄνος εἶναι ταπεινὸς
ὑπομονητικὸς καὶ ἡσυχος. Ἰποφέρει μετ' ἀ-
παραδειγματίστου καρτερίας τοὺς συχοῦς
ῥαβδισμοὺς τοῦ κυρίου του.

Ἀδιαφορεῖ περὶ τῆς ποιότητος τῆς τρο-
φῆς του, τρώγει ὅ,τι τὰ λοιπὰ ζῶα περι-
φρονοῦσι. Μόνον τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἐπιθυμεῖ
νὰ ἦναι καθαρὸν. Εἰς ἀγνώστους αὐτῷ ῥύα-
κας δὲν πλησιάζει.

Ὁ ὄνος εἶναι τὸ ἀπαθέστερον ζῶον· Ἐνῶ
εἶναι φορτωμένος πίπτει αἴφνης διὰ νὰ ζυ-
σθῇ ἴσαται εἰς πᾶν βῆμα διὰ νὰ ἀφῆγῃ ὅ,τι
εὕρει πρὸ τῶν ποδῶν του, χωρὶς νὰ ἐνθυ-
μηθῇ ὅτι πρὸ ὀλίγου ἀκόμη ἐραβδίσθη διὰ
τοῦτο.

Ὅταν ἴδῃ ὕδωρ διεσχεταὶ μετὰ μεγά-
λης προσοχῆς φοβούμενος μὴ βραχῇ.

Μ' ὄλον αὐτοῦ τὸ μικρὸν σῶμα δύναται
νὰ φέρῃ τὰ μεγαλήτερα βάρη.

Ἡ φωνή του εἶναι μεγάλη καὶ δυσάρε-
στος. Εἶναι καθ' ὑπερβολὴν ἐπίμονος· ὅταν
κυριευθῇ ὑπὸ τῆς ἐπιμονῆς δὲν φοβεῖται χι-
λίους ραβδισμοὺς, ραβδίζεται καὶ πάλιν ἐ-
ξακολουθεῖ νὰ κάμνῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θέλει.
Ἀδίκως ἐκατηγόρησαν αὐτὸν ὡς βλάκα·
εἶναι μάλιστα μᾶλλον πονηρὸς τοῦ ἵππου.
Εἶναι γενναῖος· ἂν συναντήσῃ ποτὲ λύκον
οὐχὶ μόνον δὲν ὀπισθοπορεῖ, ἀλλὰ πολεμεῖ
μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν φονεύει πολλάκις.

Ο ΤΑΜΕΡΛΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΟΜΕΔΗΣ.

Ὁ Ταμερλάνος εὐρίσκειτο ἡμέραν τινὰ
μετὰ τινων αὐλικῶν του καὶ τοῦ Πέρσου
ποιητοῦ Ὀμέδη εἰς τὸ λουτρόν. Ὁ Ταμερ-
λάνος ἠρώτησε τὸν ποιητὴν,

— Πόσα ἀξίζω;

— Σὲ ἐκτιμῶ ἀντὶ τριάκοντα ἄσπρων
ἀπεκρίθη ὁ ποιητής.

— Τριάκοντα ἄσπρα ἀξίζεις· ἡ λουτρὶς
δὲ ἤς σπογγίζομαι, εἶπεν ὁ τύραννος.

— Μετὰ τῆς λουτρίδος σὲ ἐκτιμῶ ἀντὶ
τριάκοντα ἄσπρων, ὑπέλαβεν ὁ Ὀμέδης.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΝΕΑΣ.

Χορέψατε χαρεῖτε
Ἐν τῷ μέλλον μὴ ἰδῆτε
Εἰς τὸ παρὸν θαρσύνετε
Αὐτὸ εἶν' διὰ σᾶς·

Μὲ ἄνθη στολισθεῖτε
Τὸν χρόνον τὸν κρατεῖτε
Τὸ ἔνδυμα φορεῖτε
Νεότητος χαράς.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΙΝΟΣ ΕΚ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ.

Καὶ ἄμων τὸ καταβαίνης σὴν πόλ, πάλ
Ἰερνδὲν τὸ εἶναι ταῖ παιδία νὰ τὸ πλαγεύης,
καὶ λέτε καὶ ἀκούτε καὶ παραστάνετε τον
σὴν Πατριχαναν καὶ ἴλε τὴν νταβάνατάτου,
ἀτοῦ νὰ τηρήετε, ἀδὰ ἂν θαρούζουνε
νέφιλεν.

Ἐξήγησις.

Καὶ ἅμα καταβῆς εἰς τὴν πόλιν πάλιν
νὰ συνάξῃς τὰ παιδία (τοὺς ἀνθρώπους),
τὰ ὅποια εἶναι ἐκ τῶν φερόντων τὰ πρῶτα
(προϋχόντων), καὶ νὰ εἶπῃτε καὶ νὰ ἀκού-
σητε καὶ νὰ τὰ παρουσιάσητε εἰς τὸ Πα-
τριαρχεῖον, καὶ μάλιστα τὴν διαφορὰν αὐτοῦ
ἐκεῖ νὰ θεωρήσητε· ἐδῶ ἂν τὴν θεωρήσωσιν
εἶναι μάτῃν.

ΚΑΡΟΛΟΣ Θ'. ΚΑΙ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΔΩΡΑΤΟΣ.

Κάρολος Θ'. Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἠρώ-
τησε τὸν ποιητὴν Δωράτον, διατὶ ἐνυμφεύ-
θη εἰς ἡλικίαν τοσοῦτ' προχωρημένην μετὰ
νέας κόρης. — « Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη,
ποιητικῆ ἁ δει' α. »

Ἡ γυνὴ ἤτις καυχᾶται ὅτι ἔχει ἀρετὴν,
δύναται νὰ ἀπολέσῃ εὐκολώτερα αὐτήν.

Μοναχὴ ἡ ὠραιότης ὅταν λείπ' ἡ ἀρετὴ,
ὁμοιάζει ὡς γραφεῖον χωρὶς πένες καὶ χαρτί.